

URADNI LIST

SOCIALISTIČNE REPUBLIKE SLOVENIJE

Številka 27

V LJUBLJANI, dne 25. julija 1968 Cena 3 dinarje

Leto XXV

VSEBINA:

205. Zakon o vojaških vojnih invalidih.
206. Zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1968.
207. Zakon o dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov.
208. Zakon o spremembi zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji.
209. Zakon o dopolnitvah zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka.
210. Zakon o prispevku za graditev stanovanj za udeležence narodnoosvobodilne vojne.
211. Zakon o katastru komunalnih naprav.
212. Zakon o zaključnem računu o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1967.
213. Zakon o organizaciji davčne službe v Socialistični republiki Sloveniji.
214. Sklepi za nadaljnji razvoj gospodarstva v letu 1968.
215. Sklepi in priporočila o zaposlenosti in zaposlovanju.
216. Sklepi in priporočila o poslovanju skupnih rezerv gospodarskih organizacij v Socialistični republiki Sloveniji.
217. Priporočila in sklepi za nadaljnji razvoj obrti v SR Sloveniji.
218. Sklepi in priporočila o materialnem položaju vzgoje in izobraževanja.
219. Sklep o stališčih za spremembe in dopolnitve deviznega režima in zunanjetrgovinskega sistema.
220. Sklep o stališčih k predlogu sistema za zagotovitev osnovnega zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja prebivalstva.
221. Odlok o sofinanciranju nakupa elektronskega računalnika.
222. Odlok o finančnem programu za sofinanciranje graditve osnovne šole Veržej.
223. Odlok o izvolitvi predsednika, podpredsednika in članov Komisije Skupščine SR Slovenije za vprašanja borcev NOV.
224. Odlok o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani.
225. Pravilnik o prostorih in opremi za opravljanje zasebne zdravstvene prakse, o evidenci bolnikov ter o drugih strokovnih in tehničnih pogojih za opravljanje zasebne zdravstvene prakse.

PREDPISI OBČINSKIH SKUPŠČIN:

192. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku (Cerknica).
193. Odlok o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskem prometnem davku na območju občine Litija.
194. Sklep o razgrnitvi spremembe zazidalnega načrta za Kresnice (Litija).
195. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku (Logatec).
196. Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku (Vrhnik).
197. Odlok o dopolnitvi odloka o povračilu potnih in drugih stroškov voljenim organom skupščine občine Vrhnik.
198. Odlok o potrditvi zazidalnega načrta »Trojice« na Vrhnik.

205.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o vojaških vojnih invalidih

Razglašajo se zakon o vojaških vojnih invalidih, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 18. julija 1968 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 23. julija 1968.

Št. 192-7/68

Ljubljana, dne 24. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o vojaških vojnih invalidih

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Vojaški vojni invalidi (v nadaljnjem besedilu: invalidi) in uživalci družinske invalidnine imajo pravice po zveznem zakonu o vojaških vojnih invalidih in po tem zakonu ter po predpisih, izdanih na njegovi podlagi.

Ta zakon določa natančnejše pogoje in elemente, od katerih je odvisen invalidski dodatek in oskrbnina za čas poklicne rehabilitacije, način, kako se uveljavlja zdravstveno varstvo in kako se urejajo razmerja z naravnimi zdravilišči in z organizacijami, ki izdelujejo proteze, ortopedske in druge pripomočke ter sanitarne priprave in postopek za dobivanje pripomočkov, pavšalno povračilo za stroške za popravilo motornih vozil, ki so dodeljena v uporabo, način izplačevanja

tega povračila in obseg zavarovanja vozila, natančneje še pogoje in elemente, od katerih je odvisno povračilo pri nakupu motornega vozila ter učinek odtujitve.

2. člen

Finančna sredstva za uresničevanje invalidskih pravic iz drugega odstavka prejšnjega člena se zagotavljajo v republiškem proračunu.

II. INVALIDSKI DODATEK

3. člen

Pravico do invalidskega dodatka imajo uživalci osebne in družinske invalidnine s pogoji, ki so določeni v zveznem zakonu o vojaških vojnih invalidih, če nimajo sami in določeni člani njihovega gospodinjstva rednih dohodkov, ki bi na upravičenca presegli mesečne zneske, ki so določeni v tem zakonu za redne dohodke od kmetijske dejavnosti in za druge redne dohodke (v nadaljnjem besedilu: cenzus).

Cenzus za redne dohodke od kmetijske dejavnosti znaša 180 dinarjev, cenzus za druge redne dohodke pa 200 dinarjev.

4. člen

Invalidski dodatek je enak razliki med delom rednih dohodkov, ki mesečno pride na upravičenca, in polnim invalidskim dodatkom, vendar pa ne more biti manjši kot 30 dinarjev. Polni invalidski dodatek za uživalce osebne in družinske invalidnine znaša 350 dinarjev.

Invalidski dodatek se zaokroži tako, da se znesek 50 ali več par zaokroži na 1 dinar, znesek pod 50 par pa se ne upošteva.

Če dva ali več souživalcev družinske invalidnine izpolnjuje pogoje za pravico do invalidskega dodatka, se invalidski dodatek, odmerjen in zaokrožen po prejšnjih odstavkih, poveča za vsakega nadaljnjega souživalca za 30 % (za dva nadaljnja souživalca za 60 % itd.).

Invalidom, ki se sami preživljajo ali bolehajo za aktivno tuberkulozo ter uživalcem družinske invalidnine, ki se sami preživljajo, se invalidski dodatek, odmerjen po prejšnjih odstavkih, poveča za 100 dinarjev, če gospodinjstvo nima dohodkov od kmetijske dejavnosti.

5. člen

Če živijo souživalci družinske invalidnine skupaj, jim gre invalidski dodatek v enakih delih, če pa živijo ločeno (razvezani starši, zakonski in nezakonski otroci itd.) in nimajo dohodkov iz skupnih virov, gre invalidski dodatek samo tistim souživalcem, ki izpolnjujejo pogoje za pridobitev pravice do invalidskega dodatka.

Če dva ali več souživalcev družinske invalidnine ki živijo ločeno in nimajo dohodkov iz skupnih virov, izpolnjuje pogoje za invalidski dodatek, gre vsakemu od njih znesek, do katerega bi imel pravico kot samostojni uživalec, vendar seštevek teh zneskov ne sme presegati polnega invalidskega dodatka, povečanega za vsakega nadaljnjega souživalca. Če je seštevek večji, gre vsakemu souživalcu del invalidskega dodatka, sorazmerno znesku, do katerega bi imel pravico kot samostojen uživalec.

Če eden od souživalcev izpolnjuje pogoje za povečanje invalidskega dodatka, ker se sam preživlja, mu gre to povečanje. Če izpolnjuje pogoje za povečanje invalidskega dodatka več souživalcev, jim gre povečanje po enakih delih.

6. člen

Z drugimi rednimi dohodki po 3. členu tega zakona so mišljeni: osebni dohodek iz delovnega razmerja, pokojnina, osebni dohodek od samostojne poklicne oz. gospodarske dejavnosti, dohodek od stavb, razen dohodek od lastnega stanovanja, v katerem upravičenec stanuje, preužitek, štipendija uživalca in dohodek od v zakup vzete zemlje.

7. člen

Za osebni dohodek iz delovnega razmerja člana gospodinjstva se šteje poprečni mesečni osebni dohodek iz prejšnjega leta, zmanjšan za 67 %.

Za pokojnino upravičenca in članov gospodinjstva se šteje pokojnina iz meseca decembra prejšnjega leta; pri tem se pokojnina upravičenca zmanjša za 33 %, pokojnina člana gospodinjstva pa za 70 %.

Za osebni dohodek od samostojne poklicne oziroma gospodarske dejavnosti in za dohodek od stavb se šteje dohodek iz prejšnjega leta, ki je bil podlaga za odmero davka, za dohodek od v zakup vzete zemlje pa se šteje katastrski dohodek iz prejšnjega leta po odbitku zakupnine.

8. člen

Za redni dohodek od kmetijske dejavnosti se šteje katastrski dohodek iz prejšnjega leta, ki je bil podlaga za odmero davka, povečan štirikrat.

Če gre za uživalca invalidnine, ki se sam preživlja, za invalida I. ali II. skupine, ki prejema dodatek za postrežbo in tujo pomoč, za vdovo in otroke invalida, ki je do smrti dobival dodatek za postrežbo in tujo pomoč, se vzame nepovečan katastrski dohodek.

Če je kmetijsko zemljišče oddano v zakup delovni organizaciji za dobo 10 let, se šteje katastrski dohodek, povečan dvakrat, če pa je zemljišče oddano v zakup delovni organizaciji za daljšo dobo, pa mesečni znesek zakupnine.

9. člen

Del rednih dohodkov, ki pride na upravičenca, se dobi tako, da se redni dohodki gospodinjstva seštejejo ter delijo na upravičenca in člane gospodinjstva ter na ožje družinske člane upravičenčevih otrok, ki jih upravičenec ali otrok preživlja.

Med člane gospodinjstva se štejejo tudi polnoletni člani ožje družine upravičenčevega otroka, ki živijo na posestvu in se izključno preživljajo iz dohodkov posestva.

10. člen

Sprememba višine rednih dohodkov iz 7. in 8. člena tega zakona v preteklem letu vpliva na pravico do invalidskega dodatka šele od 1. aprila tekočega koledarskega leta do 31. marca naslednjega leta.

Novi redni dohodki v gospodinjstvu se upoštevajo od prvega dne naslednjega meseca, po nastanku, izguba rednih dohodkov pa od prvega dne naslednjega meseca, ko je upravičenec sporočil spremembo organu prve stopnje. Na enak način se upoštevata tudi sprememba v številu članov gospodinjstva.

Smrt družinskega člana, na katerega se je delil dohodek pri odločanju o pravici do invalidskega dodatka, vpliva na dodatek šele po šestih mesecih.

11. člen

Pri ugotavljanju pravice do invalidskega dodatka se ustrezno uporabljajo predpisi o otroškem dodatku, če niso v nasprotju z določbami zveznega zakona o vojaških vojnih invalidih in z določbami tega zakona.

12. člen

O uskladitvi invalidskega dodatka z gibanjem povprečnih življenjskih stroškov po 44. členu zveznega zakona o vojaških vojnih invalidih, odloča izvršni svet.

III. OSKRBNINA ZA ČAS POKLICNE REHABILITACIJE

13. člen

Invalidom pripada v času poklicne rehabilitacije oskrbnina. Polna oskrbnina znaša 250 dinarjev mesečno.

Oskrbnina je odvisna od rednih dohodkov od kmetijske dejavnosti in drugih rednih dohodkov invalida s samega; pri tem se kmetijski dohodki upoštevajo po katastrskem dohodku iz prejšnjega leta v dejanskem znesku. Del rednih dohodkov, ki pride na invalide, se izračuna tako, da se njegovi redni dohodki delijo nanj in na člane njegovega gospodinjstva, ki jih preživlja, po določbah 9. člena tega zakona.

Znesek oskrbnine se zaokroži po drugem odstavku 4. člena tega zakona.

Če znaša del dohodkov, ki pride na invalida, več kot je polna oskrbnina po prvem odstavku tega člena, ima invalid pravico do minimalne oskrbnine v višini 30 dinarjev mesečno.

14. člen

Invalid, ki mu preneha delovno razmerje, ker uveljavlja pravico do poklicne rehabilitacije, lahko zahteva, da se mu namesto oskrbnine po 13. členu tega zakona prizna oskrbnina v višini in pod pogoji iz 106. in 107. člena temeljnega zakona o invalidskem zavarovanju, če ima v petletnem obdobju pred vložitvijo zahteve za poklicno rehabilitacijo najmanj dve leti zavarovalne dobe.

Od oskrbnine, ki je odmerjena po prejšnjem odstavku, se odšteje pokojnina, ki jo invalid dobiva po predpisih o socialnem zavarovanju.

15. člen

Če je invalid na poklicni rehabilitaciji zunaj kraja svojega stalnega prebivališča in tam začasno stanuje, se mu oskrbnina, ki je odmerjena po 13. in 14. členu tega zakona, poveča za 45 dinarjev, če pa vzdržuje

družino, se mu oskrbnina poveča za 90 dinarjev mesečno.

Če se invalid redno vozi v drug kraj, kjer je na poklicni rehabilitaciji, mu pripada povračilo stroškov za redno vožnjo.

16. člen

V času, ko invalid prejema oskrbnino, nima pravice do invalidskega dodatka.

IV. ZDRAVSTVENO VARSTVO

17. člen

Uživalci invalidnine uveljavljajo zdravstveno varstvo tako, kot to določa zvezni zakon o vojaških vojnih invalidih. Lastnost upravičenca do zdravstvenega varstva se dokazuje z invalidsko zdravstveno knjižico.

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo določi obrazec za invalidsko zdravstveno knjižico ter predpiše način izdajanja in uporabe te knjižice.

18. člen

Invalidi se zdravijo v naravnih zdraviliščih ob pogojih in po postopku, ki je določen v tem zakonu.

Razmerja z naravnimi zdravilišči se urejajo s pogodbami, ki jih sklepa vsako leto republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo.

Naravno zdravilišče daje invalidu vse oblike zdravstvenega varstva in storitve po sklenjeni pogodbi.

19. člen

Zdravljenje v naravnem zdravilišču je dopolnilna oblika zdravljenja, če je tako zdravljenje po medicinskih indikacijah potrebno.

Steje se, da so podane medicinske indikacije za zdravljenje v naravnem zdravilišču, če invalid bolega za kakšno izmed bolezni, ki so navedene v seznamu indikacij in kontraindikacij. Ta seznam predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

20. člen

Zdravljenje v naravnem zdravilišču traja 21 dni.

Izjemno se lahko zdravljenje podaljša za največ 21 dni, če je to podaljšanje nujno potrebno. Do 7 dni podaljša zdravljenje lahko zdravnik zdravilišča, za več pa pristojna zdravniška komisija iz 21. člena tega zakona.

Spremljevalec, ki ga invalid neobhodno potrebuje med zdravljenjem v naravnem zdravilišču, ima pravico do popolne oskrbe ves čas, dokler je z invalidom v zdravilišču.

21. člen

V postopku za pošiljanje invalidov v naravna zdravilišča sodelujejo: posamezni zdravnik oziroma zdravstveni zavod, zdravniška komisija pri organu prve stopnje in zdravniška komisija izvedencev pri organu druge stopnje.

Zdravniško komisijo pri organu prve stopnje sestavljajo 3 člani, in sicer: dva zdravnika specialista in predstavnik združenja vojaških vojnih invalidov.

Zdravniško komisijo izvedencev pri organu druge stopnje sestavlja 5 članov, in sicer: 4 zdravniki specialisti in predstavnik združenja vojaških vojnih invalidov.

Republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo določi območje in sedež zdravniških komisij ter imenuje člane komisij.

22. člen

Zdravnik oziroma zdravstveni zavod, pri katerem se invalid zdravi, da organu prve stopnje obrazložen predlog za zdravljenje invalida v naravnem zdravilišču.

Organ prve stopnje predloži predlog pristojni zdravniški komisiji. Če zdravniška komisija sprejme predlog, določi zdravilišče in ugotovi, ali invalid neobhodno potrebuje spremljevalca med zdravljenjem.

Zoper mnenje zdravnika oziroma zdravstvenega zavoda lahko invalid ugovarja pri pristojni zdravniški komisiji, zoper mnenje pristojne zdravniške komisije pa pri zdravniški komisiji izvedencev. Ugovor mora vložiti najpozneje v 8 dneh, ko mu je bilo mnenje sporočeno.

Predlog in mnenje o potrebi zdravljenja se vpíše v bolniški list. Obrazec bolniškega lista predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

23. člen

Organ prve stopnje vodi evidenco o invalidih, ki so se zdravili v naravnih zdraviliščih.

Obrazec evidence predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

24. člen

O oskrbovanju invalidov s protezami, ortopedskimi in drugimi pripomočki ter s pomožnimi in sanitarnimi pripravami (v nadaljnjem besedilu: pripomočki), odloča na zahtevo upravičenca organ prve stopnje.

Mnenje o potrebi po pripomočku in o njegovi vrsti da zdravnik ustrezne specialnosti. Prav tako da zdravnik mnenje, ali je treba pripomoček zamenjati pred določenim rokom ali pozneje oziroma ali ga je treba popraviti.

25. člen

Pripomoček, ki se izdelava po meri, dobi invalid na podlagi naročilnice organa prve stopnje pri delovni organizaciji, s katero je sklenil republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo pogodbo o izdelovanju pripomočkov.

Delovna organizacija sme izročiti invalidu po meri izdelan pripomoček šele tedaj, ko se s strokovno kontrolo ugotovi, da je pripomoček dobre kakovosti in funkcionalno brezhiben.

Strokovno kontrolo pripomočkov, ki se izdelujejo po meri, opravlja posebna komisija, ki jo imenuje republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

26. člen

Organ prve stopnje vodi evidenco o invalidih, ki dobivajo pripomočke.

Obrazec evidence predpiše republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo.

27. člen

Invalidom I. skupine, ki jim je dodeljeno osebno motorno vozilo v uporabo ali, ki so sami kupili motorno vozilo, pripada za stroške popravila pavšalno povračilo v mesečnem znesku:

	qin
za prvo leto	40
za drugo leto	50
za tretje leto	70
za četrto leto	90
za peto leto	110
za šesto leto	130
za vsako nadaljnje leto	150

Pavšalno povračilo izplačuje organ prve stopnje polletno vnaprej v mesecu januarju in juliju.

28. člen

Invalidi iz prejšnjega člena imajo pravico do povračila stroškov za zavarovanje vozila. To povračilo znaša toliko, kolikor znaša premija za zavarovanje protiodgovornosti za škodo, povzročeno drugim in za kasko zavarovanje za osebno vozilo do 1.000 cm³.

29. člen

Povračilo pri nakupu motornega vozila (regres), ki se odobri invalidu po 68. členu zveznega zakona o vojaških vojnih invalidih, je odvisno od odstotka invalidnosti in rednih dohodkov gospodinjstva invalida in znaša:

— za invalide s telesno okvaro spodnjih okončin s 100-odstotno invalidnostjo in za slepe invalide — 40% od osnove;

— za invalide s telesno okvaro spodnjih okončin z 80-odstotno ali 90-odstotno invalidnostjo — 35% od osnove;

— za invalide s telesno okvaro spodnjih okončin s 60-odstotno ali 70-odstotno invalidnostjo — 30% od osnove.

Regres se poveča za 10%, če redni dohodki ne presegajo 350 dinarjev mesečno na člana invalidovega gospodinjstva.

Delež dohodkov, ki pride na člana gospodinjstva, se izračuna tako, kot je določeno za izračunanje dohodkov v zvezi z invalidskim dodatkom; pri tem se kmetijski dohodki upoštevajo po katastrskem dohodku v dejanskem znesku, drugi redni dohodki pa brez zmanjšanja.

30. člen

Osnova za določitev regresa pri nakupu osebnega avtomobila je znesek 17.000 dinarjev, pri nakupu motornega kolesa ali skuterja pa prodajna cena vozila.

31. člen

Pravico do regresa ima invalid enkrat v šestih letih za osebni avtomobil, oziroma enkrat v treh letih za motorno kolo ali skuter.

Če invalid, ki je dobil regres, odtuji motorno vozilo pred potekom navedene dobe, mora vrniti sorazmeren del regresa, računano od prvega naslednjega leta po letu, v katerem je vozilo odtujil pa do preteka šestih oziroma treh let, in sicer za vsako leto po eno šestino oziroma eno tretjino skupnega zneska regresa.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

32. člen

Določbe tega zakona, ki se nanašajo na invalidski dodatek in na oskrbnino za čas poklicne rehabilitacije, učinkujejo za čas od 1. julija 1968 dalje.

Prevedbo invalidskih dodatkov in oskrbnine opravi organ prve stopnje z izdajo odločbe.

Če uživalec invalidnine vloži zahtevo za priznanje invalidskega dodatka v treh mesecih od uveljavitve tega zakona, mu gre pravica do invalidskega dodatka po določbah tega zakona od 1. julija 1968, če pa vloži zahtevo pozneje, mu gre pravica do invalidskega dodatka od prvega dne naslednjega meseca, ko je bila zahteva vložena.

33. člen

Dosedanjim uživalcem invalidskega dodatka, ki imajo večje dohodke od kmetijske dejavnosti kot znaša cenzus, ki je določen v drugem odstavku 3. člena tega zakona, se še nadalje izplačuje invalidski dodatek.

34. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v **«Uradnem listu SRS»**.

206.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1968

Razglša se zakon o spremembah in dopolnitvah zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1968, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 18. julija 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 24. julija 1968.

Št. 400-33/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembah in dopolnitvah zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1968

1. člen

1. člen zakona o proračunu Socialistične republike Slovenije (republiškem proračunu) za leto 1968 (Uradni list SRS, št. 10-55/68) se spremeni tako, da se glasi:

»Republiški proračun za leto 1968 obsega:

	din
dohodke v znesku	493,581.000
razporejene dohodke v znesku	490,765.330
nerazporejene dohodke (tekočo proračunsko rezervo v znesku	2,815.670«

2. člen

2. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Od dohodkov proračuna Socialistične republike Slovenije iz 1. člena tega zakona pripada:

	%
Skladu Borisa Kidriča	5,342
Prešernovemu skladu	0,091
Skladu za pospeševanje proizvodnje in predvajanja filmov	0,057
Skladu SR Slovenije za pospeševanje založništva	1,218
Skladu za pospeševanje kulturnih dejavnosti	3,041«

3. člen

12. člen se spremeni tako, da se glasi:

»Od dohodkov po 1. členu tega zakona se vlaga v rezervni sklad SR Slovenije 1%«

4. člen

Pregled dohodkov republiškega proračuna za leto 1968 in njihova razporeditev v skladu s spremembami po tem zakonu sta zajeta v bilanci republiškega proračuna za leto 1968, ki je sestavni del splošnega dela proračuna.

5. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v **«Uradnem listu SRS»**, učinkuje pa za čas od 1. januarja 1968 dalje.

Bilanca dohodkov in splošnega razporeda dohodkov proračuna SR Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1968

A. DOHODKI

oblike dohodka	Klasifikacijska številka		Dohodki	Znesek	
	oblike dohodka	podoblike dohodka		podoblike dohodka	oblike dohodka
11			Vrsta 1 — Prispevki 1,51 % prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja		129,739.000
13			5 % prispevek iz osebnega dohodka od samostojnega opravljanja obrtnih in drugih gospodarskih dejavnosti		16,500.000
15			9 % prispevek iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav		3,360.000
18			Posébna stopnja republiškega prispevka iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja v primerih iz prve točke 42a člena zakona o prispevkih in davkih občanov znaša 19,31 %, v primerih iz druge točke 42a člena pa 15,81 %		18,000.000
			Vsega vrsta 1 — Prispevki		167,599.000
			Vrsta 2 — Davki		
21			Prometni davek		
	211		32 % del davka od prometa blaga na drobno	22,144.000	
	215		20 % udeležba pri zveznem davku od prometa blaga na drobno	201,700.000	223,844.000
			Vsega vrsta 2 — Davki		223,844.000
			Vrsta 3 — Takse		
33			Sodne takse v gotovini		35,960.000
			Vsega vrsta 3 — Takse		35,960.000
			Vrsta 5 — Dohodki po posebnih zveznih predpisih		
			Denarne kazni		11,000.000
			Vsega vrsta 5 — Dohodki po posebnih zveznih predpisih		11,000.000
			Vrsta 6 — Dohodki organov in razni drugi dohodki		
61			Dohodki organov		300.000
62			Razni drugi dohodki		1,000.000
			Vsega vrsta 6 — Dohodki organov in razni drugi dohodki		1,300.000
			Vrsta 7 — Dopolnilna sredstva		
72			Namenska dopolnilna sredstva		
	721		7,6 % udeležba na zveznem prispevku iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja	32,000.000	
	722		Namenska dopolnilna sredstva v določenem znesku	21,100.000	53,100.000
			Vsega vrsta 7 — Dopolnilna sredstva		53,100.000
			Vrsta 9 — Prenesena sredstva		
91			Preseženi dohodki po proračunu za preteklo leto		778.000
			Vsega vrsta 9 — Prenesena sredstva		778.000
			Skupaj dohodki za razpored (Vrsta 1 do 9)		493,581.000

B. SPLOSNI RAZPORED DOHODKOV

razporedne skupine	Klasifikacijska številka		Splošni razpored dohodkov	Znesek	
	razporedne	razporedne		razporedna	razporedna
skupine	podskupine	podskupine		podskupina	skupina
			Glavni namen 01 — Izobraževanje in vzgoja		
01-2			Sredstva, razporejena v določenem znesku		13,215.000
			Vsega glavni namen 01 (01-2)		13,215.000
			Glavni namen 02 — Znanstvena dejavnost		
02-1			Sredstva, razporejena v odstotku od vseh dohodkov		26,352.600
02-2	02-2-1		Sredstva, razporejena v določenem znesku za redno dejavnost	3,900.000	3,900.000
			Vsega glavni namen 02 (02-1 in 02-2)		30,252.600
			Glavni namen 03 — Kulturno-prosvetna dejavnost		
03-1			Sredstva, razporejena v odstotku od vseh ali posameznih dohodkov		21,737.000
03-2			Sredstva, razporejena v določenem znesku		
	03-2-1		za redno dejavnost	565.680	
	03-2-2		za posebne namene	4,410.740	4,976.420
			Vsega glavni namen 03 (03-1 in 03-2)		26,713.420
			Glavni namen 04 — Socialno skrbstvo		
04-2			Sredstva, razporejena v določenem znesku		
	04-2-2		za posebne namene	76,827.910	76,827.910
			Vsega glavni namen 04 (04-2)		76,827.910
			Glavni namen 05 — Zdravstveno varstvo		
05-2			Sredstva, razporejena v določenem znesku		
	05-2-2		za posebne namene	2,868.000	2,868.000
			Vsega glavni namen 05 (05-2)		2,868.000
			Glavni namen 07 — Delo državnih organov		
07-2			Sredstva, razporejena v določenem znesku		
	07-2-1		za redno dejavnost	173,225.201	
	07-2-2		za posebne namene	51,025.499	224,250.700
			Vsega glavni namen 07 (07-2)		224,250.700
			Glavni namen 10 — Namenska dopolnilna sredstva občinam		
10-2			Sredstva, razporejena v določenem znesku		3,600.000
			Vsega glavni namen 10 (10-2)		3,600.000
			Glavni namen 13 — Dejavnost družbeno-političnih organizacij in društev		
13-2			Sredstva, razporejena v določenem znesku		19,164.300
			Vsega glavni namen 13 (13-2)		19,164.300
			Glavni namen 14 — Negospodarske investicije		
14-2			Sredstva, razporejena v določenem znesku		
	14-2-21		za tekoče naložbe	17,111.000	
	14-2-22		za odplačila anuitet	31,674.000	
	14-2-23		za izplačila obveznosti iz prejšnjih let	11,617.000	60,402.000
			Vsega glavni namen 14 (14-2)		60,402.000

Klasifikacijska številka	Splošni raspored dohodkov	Znesek	
		razporedna podskupina	razporedna skupina
16-2	Glavni namen 16 — Gospodarski posegi		
	Sredstva, razporejena v določenem znesku		9,603.400
16-2-21	— za tekoča vlaganja		
	Vsega glavni namen 16 (16-2)		9,603.400
17-2	Glavni namen 17 — Proračunske obveznosti iz prejšnjih let		
	Sredstva, razporejena v določenem znesku		18,868.000
	Vsega glavni namen 17 (17-2)		18,868.000
18-1	Glavni namen 18 — Rezervni sklad		
	Sredstva, razporejena v odstotku		5,000.000
	Vsega glavni namen 18 (18-1)		5,000.000
19-2	Glavni namen 19 — Nerazporejeni dohodki		
	Sredstva, razporejena v določenem znesku		2,815.670
	Vsega glavni namen 19 (19-2)		2,815.670
	Skupaj razporejeni in nerazporejeni dohodki (Glavni nameni 01-19)		493,581.000

207.

2. člen

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, učinkuje pa za čas od 1. januarja 1968 dalje.

UKAZ

o razglasitvi zakona o dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov

Razglašajo se zakon o dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 17. julija 1968.

St. 422-5/68

Ljubljana, dne 18. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dopolnitvah zakona o prispevkih in davkih občanov

1. člen

V 42a členu zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SRS, št. 7-59/67, št. 36-290/67 in številka 5-12/68) se doda nov drugi odstavek, ki se glasi: »V letu 1968 določbe prejšnjega odstavka ne veljajo za prejemke, ki se izplačujejo iz sredstev izobraževalnih skupnosti.«

208.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o spremembi zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji

Razglašajo se zakon o spremembi zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 17. julija 1968 in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 24. julija 1968.

St. 402-67/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o spremembi zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji

1. člen

V drugi vrsti drugega odstavka 48. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-115/67 in št. 5-18/68) se spremeni stopnja 2 0/0 v 1 0/0.

2. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, učinkuje pa za čas od 1. januarja 1968 dalje.

209.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o dopolnitvah zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka

Razglasa se zakon o dopolnitvah zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 17. julija 1968.

St. 421-10/68

Ljubljana, dne 18. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o dopolnitvah zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka

1. člen

V 1. členu zakona o uvedbi dodatnega davka od prometa blaga na drobno in o uporabi sredstev iz tega davka (Uradni list SRS, št. 42-213/68) se dodajo za drugim odstavkom štirje novi odstavki, ki se glasijo:
»Ne glede na prvi odstavek tega člena se od prometa alkoholnih pijač plačuje dodatni davek od prometa blaga na drobno od litra in znaša:

din

— od piva	0,04
— od naravnega vina, razen penečega vina	0,08
— od penečega vina (naravnega in napravljene)	0,20
— od naravnega žganja	0,20

din

— od umetnega žganja	
z močjo do 25 vol. % alkohola	0,10
z močjo nad 25 vol. % alkohola	0,15
— od specialnih vin (desertnih, likerskih in aromatiziranih) in desertnih pijač, če znaša nabavna cena za liter:	
do 7,00 dinarjev	0,15
nad 7,00 do 10,00 dinarjev	0,20
nad 10,00 dinarjev	0,35
— od likerjev in močnih alkoholnih pijač, če znaša nabavna cena za liter:	
do 12,00 dinarjev	0,20
nad 12,00 do 17,00 dinarjev	0,37
nad 17,00 dinarjev	1,00

Davek po tretjem odstavku tega člena plačajo proizvajalna podjetja in trgovska podjetja na debelo od alkoholnih pijač, ki jih prodajo gostinskim enotam, negostinskih organizacij, delovnim in drugim organizacijam, ki točijo oziroma prodajajo alkoholne pijače na drobno (razen trgovskim in gostinskim organizacijam), samostojnim gostilničarjem in neposredno potrošnikom.

Trgovska podjetja na drobno, prodajalne proizvajalnih podjetij in gostinska podjetja plačajo davek po tretjem odstavku tega člena pri prodaji alkoholnih pijač neposredno potrošnikom.

Od naravnega vina in naravnega žganja, nabavljenega od individualnih proizvajalcev, plačajo davek po tretjem odstavku tega člena gostinske enote negostinskih organizacij pri prodaji neposredno potrošnikom, samostojni gostilničarji pa na enak način, kot plačajo občinski davek od prometa alkoholnih pijač.

2. člen

Za 1. členom se doda nov 1a člen, ki se glasi:

»Za alkoholne pijače ni mogoče predpisovati pavšalnega plačevanja dodatnega davka od prometa blaga na drobno.

1. avgusta 1968 nehajo veljati pavšalne letne osnove in pavšalni letni zneski, določeni po 43. členu temeljnega zakona o prometnem davku, in sporazumi, sklenjeni po 43a členu omenjenega zakona, kolikor se nanašajo na plačevanje dodatnega davka od prometa blaga na drobno iz prvega odstavka 1. člena tega zakona; od omenjenega dne se dodatni davek od prometa alkoholnih pijač obračunava in plačuje po določbah tretjega, četrtega in šestega odstavka 1. člena tega zakona. Dodatni davek od prometa alkoholnih pijač na drobno, ki ga je davčni zavezanec pavšalno vnaprej plačal za čas po 1. avgustu 1968, se zavezancu vrne.

3. člen

Ta zakon začne veljati 1. avgusta 1968.

210.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o prispevku za graditev stanovanj za udeležence narodnoosvobodilne vojne

Razglša se zakon o prispevku za graditev stanovanj za udeležence narodnoosvobodilne vojne, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 17. julija 1968.

St. 420-19/68

Ljubljana, dne 18. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o prispevku za graditev stanovanj za udeležence narodnoosvobodilne vojne

1. člen

Z namenom, da se dokončno rešijo stanovanjska vprašanja udeležencev NOV, se od sredstev, ki se po 1. členu zakona o izločanju sredstev za stanovanjsko izgradnjo (Uradni list SFRJ, št. 35-612/65) izločajo v sklad skupne porabe, plačuje prispevek za graditev stanovanj za udeležence narodnoosvobodilne vojne po stopnji 20 %.

2. člen

Sredstva iz 1. člena se zbirajo na posebnem računu pri centrali Službe družbenega knjigovodstva Socialistične republike Slovenije.

Sredstva za leto 1968 morajo odvesti delovne in druge organizacije na poseben račun pri centrali Službe družbenega knjigovodstva SR Slovenije najkasneje ob zaključnih računih za leto 1968.

3. člen

Sredstva, zbrana po 1. členu, se bodo začela uporabljati, ko bo Skupščina Socialistične republike Slovenije sprejela ustrezne predpise, ki bodo urejali način in pogoje za njihovo uporabo.

Pri določanju načina in pogojev za uporabo teh sredstev je potrebno predvsem upoštevati aktivno udeležbo v NOV ter stanovanjske in socialne razmere upravičencev.

4. člen

Ta zakon začne veljati 1. avgusta 1968.

211.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o katastru komunalnih naprav

Razglša se zakon o katastru komunalnih naprav, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 8. julija 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 24. julija 1968.

St. 45-1/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:

Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o katastru komunalnih naprav

I. SPLOŠNE DOLOČBE

1. člen

Kataster komunalnih naprav je zbirna tehnična evidenca o komunalnih napravah in objektih v posameznem naselju.

2. člen

V katastru komunalnih naprav se evidentirajo podatki o primarnem in sekundarnem podzemnem, površinskem in nadzemnem omrežju vodovoda, kanalizacije, plina, tekočih goriv, elektrike, javne razsvetljave, telefona, telegrafa in toplovoda s pripadajočimi objekti ter podatki o opremljenosti ulic, javnih cest in trgov.

Po sklepu občinske skupščine se v katastru komunalnih naprav lahko evidentirajo tudi podatki o drugih komunalnih objektih v naselju kot so parki, zelenice, športni in rekreacijski objekti, podzemne in nadzemne cisterne za tekoča goriva in olja ter podobno.

3. člen

Kataster komunalnih naprav se vodi za naselja, za katera se po urbanističnem programu izdelava urbanistični oziroma zazidalni načrt.

V naseljih in na območjih, za katera je predviden samo urbanistični red, se komunalne, energetske, telefonske in telegrafске naprave evidentirajo v načrtih in kartah izmeritve zemljišč po postopku, ki je z veljavnimi predpisi določen za izmeritev zemljišč.

4. člen

Državnim organom in delovnim organizacijam je za njihove potrebe dovoljen vpogled v podatke katastra komunalnih naprav.

5. člen

Za izdelavo in vzdrževanje katastra komunalnih naprav skrbi občina.

6. člen

Komunalne in druge delovne organizacije, ki upravljajo naprave in objekte iz 2. člena tega zakona, vodijo o njih kataster za svoje potrebe.

Kataster, ki ga o svojih napravah in objektih vodijo komunalne in druge delovne organizacije, mora biti izdelan glede vsebine, obsega in načina tako, da je mogoče njegove podatke neposredno uporabiti tudi za kataster komunalnih naprav ter za vzdrževanje načrtov in kart izmeritve zemljišč.

II. IZDELAVA IN VZDRŽEVANJE KATASTRA KOMUNALNIH NAPRAV

7. člen

Geodetska podloga za izdelavo in vzdrževanje katastra komunalnih naprav je topografsko-katastrski načrt s horizontalnim in višinskim prikazom zemljišč ter s prikazom parcel.

Za registracijo komunalnih, energetskih, telefonskih in telegrafskih naprav v naseljih, za katera se ne izdelata kataster komunalnih naprav, se kot geodetska podloga uporabi veljavni katastrski načrt, za območja zunaj naselij pa osnovna državna karta.

8. člen

O napravi oziroma objektu, ki se evidentira v katastru komunalnih naprav, se vodijo tile podatki:

1. topografska horizontalna in višinska lega;
2. dimenzije in površina oziroma prostornina;
3. material, iz katerega je zgrajena naprava oziroma objekt.

9. člen

Kataster komunalnih naprav obsega:

1. topografsko-katastrski načrt s horizontalnim in višinskim prikazom lege komunalnih naprav in objektov;
2. podolžne in karakteristične prečne profile komunalnih vodov po ulicah, cestah in trgih;
3. inventarni list komunalnih naprav in objektov po ulicah, cestah in trgih oziroma po posameznih napravah ali objektih;
4. sumarnik inventarnih listov za naselje;
5. pregleden prikaz situacije komunalnih naprav in objektov za naselje.

10. člen

Dela za izdelavo katastra komunalnih naprav opravljajo delovne organizacije, ki so ustanovljene za dejavnost izmeritve zemljišč.

11. člen

Državni organi, delovne in druge organizacije ter občani morajo delovni organizaciji, ki izdeluje kataster komunalnih naprav oziroma ki opravlja izmeritev naprav iz drugega odstavka 3. člena tega zakona, dati potrebne podatke o svojih napravah in objektih ter ji omogočiti geodetske meritve.

12. člen

Kataster komunalnih naprav vodi in vzdržuje občinski upravni organ, ki je pristojen za geodetske zadeve.

13. člen

Za geodetske zadeve pristojni občinski upravni organ je dolžan na zahtevo izdajati državnim organom in delovnim organizacijam za njihove potrebe prerise in prepise iz operata katastra komunalnih naprav.

14. člen

Vzdrževanje katastra komunalnih naprav obsega spremljanje in ugotavljanje sprememb, ki nastajajo z novo graditvijo, rekonstrukcijo in opustitvijo komunalne naprave oziroma objekta, ter izvedbo ugotovljenih sprememb v operatu katastra komunalnih naprav.

15. člen

Komunalne in druge delovne organizacije, ki upravljajo naprave in objekte iz 2. člena tega zakona, morajo za geodetske zadeve pristojnemu občinskemu upravnemu organu prijaviti vsako spremembo glede nove graditve, rekonstrukcije ali opustitve naprave oziroma objekta, in sicer najpozneje v tridesetih dneh po pravnomočnosti uporabnega dovoljenja oziroma po izvršeni spremembi.

Prijavi iz prejšnjega odstavka mora biti priložen geodetski načrt situacije naprave ali objekta po spremembi.

16. člen

Za geodetske zadeve pristojni občinski upravni organ mora izvesti v operatu katastra komunalnih naprav oziroma v načrtih in kartah izmeritve zemljišč vsako spremembo, ki je prijavljena po prejšnjem členu, in sicer najpozneje v tridesetih dneh po prejemu prijave.

III. KATASTER, KI GA O SVOJIH NAPRAVAH IN OBJEKTIH VODIJO KOMUNALNE IN DRUGE DELOVNE ORGANIZACIJE

17. člen

Kataster, ki ga o svojih napravah in objektih vodijo komunalne in druge delovne organizacije, se izdelata za celotno območje, na katerem so te naprave oziroma objekti.

18. člen

Za izdelavo in vzdrževanje katastra, ki ga o svojih napravah in objektih vodijo komunalne in druge delovne organizacije, veljajo tehnični normativi za kataster komunalnih naprav.

19. člen

Državni organi, delovne in druge organizacije ter občani so dolžni dati komunalni ali drugi delovni organizaciji, ki izdeluje kataster o svojih napravah in objektih, podatke o teh napravah in objektih, če z njimi razpolagajo, ter ji omogočiti geodetske meritve, če so te naprave in objekti na njihovem zemljišču.

IV. KAZENSKÉ DOLOČBE

20. člen

Z denarno kaznijo do 5000 dinarjev se kaznuje za prekršek delovna ali druga organizacija:

1. če na zahtevo ne da podatkov, ki so potrebni za izdelavo katastra komunalnih naprav, ali če ne omogoči geodetske meritve naprav in objektov (14. in 19. člen);

2. če v predpisanem roku ne prijavi spremembe po 15. členu tega zakona.

Za prekršek iz prejšnjega odstavka se kaznuje z denarno kaznijo do 500 dinarjev tudi odgovorna oseba delovne ali druge organizacije, ki stori ali opusti dejanje iz prejšnjega odstavka.

Z denarno kaznijo do 500 dinarjev se kaznuje občan, ki stori prekršek iz 1. točke prvega odstavka tega člena.

V. PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

21. člen

Dokler ne bo izdelana osnovna državna karta, se komunalne naprave in objekti na območjih zunaj naselij lahko evidentirajo v veljavnih katastrskih načrtih.

Komunalne in druge delovne organizacije, ki vodijo kataster o svojih napravah in objektih, morajo uskladiti vodenja katastra z določbami tega zakona najkasneje v dveh letih po izdaji izvršilnih predpisov iz 22. člena tega zakona.

22. člen

Republiški sekretar za urbanizem predpiše na predlog geodetske uprave Socialistične republike Slovenije najpozneje v enem mesecu po uveljavitvi tega zakona:

1. tehnične normative za izdelavo in vzdrževanje katastra komunalnih naprav in katastra, ki ga o svojih napravah in objektih vodijo komunalne in druge delovne organizacije;

2. navodilo o načinu in postopku za izdelavo in vzdrževanje katastra komunalnih naprav;

3. navodilo o tem, kaj se šteje za primarno in sekundarno omrežje komunalnih naprav in objektov.

23. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

212.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o zaključnem računu o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1967

Razglasa se zakon o zaključnem računu o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1967, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 18. julija 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 24. julija 1968.

Št. 400-30/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o zaključnem računu o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije (republiškega proračuna) za leto 1967

1. člen

Sprejme se zaključni račun o izvršitvi proračuna Socialistične republike Slovenije za leto 1967.

2. člen

Dohodki so bili doseženi in razporejeni po bilanci proračuna za leto 1967 takole:

	din
skupni dohodki	432.031.112
skupna razporeditev dohodkov	425.233.118
presežek po zaključnem računu	6.797.994

3. člen

Presežek dohodkov proračuna Socialistične republike Slovenije za leto 1967 v znesku 6.797.994 din se razporedi takole:

	din
— prenos na izobraževalno skupnost SR Slovenije	6.019.994
— prenos v republiški proračun za leto 1968	778.000

4. člen

Ta zakon začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Bilanca dohodkov in splošnega razporeda dohodkov proračuna SR Slovenije (republiškega proračuna)
za leto 1967

A — DOHODKI

Klasifikac. št.		Vrsta dohodka	Znesek		
Oblika dohodka	Podoblika dohodka		Po proračunu	Po reba-lanci proračuna	Doseženo (dejansko)
		Vrsta 1 — Prispevki			
11		Prispevek iz osebnega dohodka iz delovnega razmerja	220,100.000	141,488.000	142,871.771
15		Prispevek iz osebnega dohodka od avtorskih pravic, patentov in tehničnih izboljšav	3,000.000	3,180.000	3,076.005
Vsega vrsta 1 — Prispevki			223,100.000	144,668.000	145,947.776
		Vrsta 2 — Davki			
21		Prometni davek			
211		republiški davek od prometa blaga na drobno	54,500.000	34,500.000	36,613.036
213		delež v zveznem davku od prometa blaga na drobno	180,800.000	175,400.000	178,032.335
Vsega vrsta 2 — Davki			235,300.000	209,900.000	214,645.371
		Vrsta 3 — Takse			
33		Sodne takse v gotovini	28,100.000	38,800.000	37,869.777
Vsega vrsta 3 — Takse			28,100.000	38,800.000	37,869.777
		Vrsta 5 — Dohodki po posebnih zveznih predpisih			
53		Denarne kazni	9,000.000	9,270.000	10,003.482
Vsega vrsta 5 — Dohodki po posebnih zveznih predpisih			9,000.000	9,270.000	10,003.482
		Vrsta 6 — Dohodki organov in razni drugi dohodki			
61		Dohodki organov	500.000	300.000	330.371
63		Drugi dohodki	2,000.000	1,700.000	2,135.895
Vsega vrsta 6 — Doh. organov in razni drugi dohodki			2,500.000	2,000.000	2,466.266
		Vrsta 7 — Dopolnilna sredstva			
72		Namenska dopolnilna sredstva			
72-2		namenska dopolnilna sredstva v določenem znesku	21,098.440	21,098.440	21,098.440
Skupaj vrsta 7 — Dopolnilna sredstva			21,098.440	21,098.440	21,098.440
Skupaj dohodki za razpored (vrsta 1—7)			519,098.440	425,736.440	432,031.112

B — SPLOŠNI RAZPORED DOHODKOV

Klasifikac. št.		Splošni razpored dohodkov	Znesek		
Razpored. skupina	Razpored. podskup.		Po proračunu	Po reba-lanci	Doseženo (dejansko)
		Glavni namen 01 — Dejavnost šol			
01-1		Sredstva razporejena v odstotku od vseh dohodkov	95,492.800	—	—
01-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:			
	01-2-2	za posebne namene	5,000.000	—	—
Vsega glavni namen 01 (01-1 in 01-2)			100,492.800	—	—
		Glavni namen 02 — Znanstvena in kulturno prosvetna dejavnost			
02-1		Sredstva razporejena v odstotku od vseh dohodkov	30,678.000	30,678.000	31,131.300
02-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:			
	02-2-1	za redno dejavnost	4,890.000	5,230.263	5,230.263
	02-2-2	za posebne namene	5,254.240	4,017.540	3,963.856
Vsega glavni namen 02 (02-1 in 02-2)			40,822.240	39,925.803	40,325.419

Klasifikac. št.		Splošni razpored dohodkov	Znesek		
Razpored. skupina	Razpored. podskup.		Po proračunu	Po reba-lancj proračuna	Dosežene (dejansko)
		Glavni namen 03 — Socialno skrbstvo			
03-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:			
	03-2-2	za posebne namene	40,124.100	40,124.100	40,624.958
		Vsega glavni namen 03 (03-2)	40,124.100	40,124.100	40,624.958
		Glavni namen 04 — Zdravstveno varstvo			
04-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:			
	04-2-2	za posebne namene	2,568.000	2,668.000	2,667.505
		Vsega glavni namen 04 (04-2)	2,568.000	2,668.000	2,667.505
		Glavni namen 06 — Delo državnih organov			
06-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:			
	06-2-1	za redno dejavnost	163,623.610	166,511.175	166,503.732
	06-2-2	za posebne namene	34,340.600	36,032.889	35,550.353
		Vsega glavni namen 06 (06-2)	197,964.210	202,544.064	202,054.085
		Glavni namen 09 — Splošna dopolnilna sredstva občinam			
09-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku	53,000.000	53,000.000	52,221.811
		Vsega glavni namen 09 (09-2)	53,000.000	53,000.000	52,221.811
		Glavni namen 12 — Dejavnost družbeno-političnih organizacij in društev			
12-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku	18,578.300	19,213.300	19,212.111
		Vsega glavni namen 12 (12-2)	18,578.300	19,213.300	19,212.111
		Glavni namen 13 — Negospodarske investicije			
13-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku:			
	13-2-2	za odplačilo anuitet in obveznosti iz prejšnjih let	33,494.000	33,744.000	33,743.934
		Vsega glavni namen 13 (13-2-2)	33,494.000	33,744.000	33,743.934
		Glavni namen 14 — Gospodarski posegi			
14-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku	8,500.000	8,500.000	8,477.388
		Vsega glavni namen 14 (14-2)	8,500.000	8,500.000	8,477.388
		Glavni namen 15 — Vlaganje v rezervni sklad			
15-1		Sredstva razporejena v odstotku od vseh dohodkov	9,261.960	14,261.960	14,261.960
		Vsega glavni namen 15 (15-1)	9,261.960	14,261.960	14,261.960
		Glavni namen 16 — Proračunske obveznosti iz prejšnjih let			
16-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku	9,292.830	9,292.830	9,292.802
		Vsega glavni namen 16 (16-2)	9,292.830	9,292.830	9,292.802
		Glavni namen 18 — Nerazporejeni dohodki (tekoča proračunska rezerva)			
18-2		Sredstva, razporejena v določenem znesku	5,000.000	2,462.383	2,351.145
		Vsega glavni namen 18 (18-2)	5,000.000	2,462.383	2,351.145

Klasifikac. št.		Splošni razpored dohodkov	Znesek		
Razpored skupina	Razpored. podskup.		Po proračunu	Po rebranci proračuna	Doseženo (dejansko)
Skupaj razporejeni in nerazporejeni dohodki					
(glavni nameni 01-16)			519,098.440	425,736.440	425,233.118

213.

Na podlagi tretjega odstavka 167. člena ustave Socialistične republike Slovenije izdajam

UKAZ

o razglasitvi zakona o organizaciji davčne službe v Socialistični republici Sloveniji

Razglša se zakon o organizaciji davčne službe v Socialistični republici Sloveniji, ki ga je sprejela Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 18. julija 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 24. julija 1968.

St. 422-16/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

Predsednik
Skupščine SR Slovenije:
Sergej Kraigher l. r.

ZAKON

o organizaciji davčne službe v Socialistični republici Sloveniji

1. člen

Davčna služba opravlja zadeve v zvezi z odmero in izterjavo prispevkov, davkov in drugih družbenih obveznosti občanov, ki so finančne narave.

Zadeve davčne službe imajo splošen pomen za Socialistično republiko Slovenijo.

2. člen

Zadeve davčne službe iz republiške pristojnosti opravlja davčna uprava Socialistične republike Slovenije, zadeve davčne službe iz občinske pristojnosti pa občinski upravni organ davčne službe.

Davčna uprava Socialistične republike Slovenije je republiški upravni organ v sestavi republiškega sekretariata za finance; njeno organizacijo in sistemizacijo delovnih mest določa republiški sekretar za finance.

Občinski upravni organ davčne službe ima položaj samostojnega občinskega upravnega organa.

3. člen

Davčna uprava Socialistične republike Slovenije: — proučuje in analizira davčno politiko v republik in v občinah;

— pripravlja predloge za izpopolnjevanje davčnega sistema in predlaga izdajo ustreznih predpisov;

— zbira podatke in vodi evidenco o dohodkih posameznih družbeno-političnih skupnosti iz posameznih virov oziroma prispevkov in davkov;

— sestavlja predračune in zaključne račune dohodkov po posameznih virih oziroma vrstah prispevkov in davkov za območje republike;

— spremlja izvrševanje davčne službe v občinah ter nadzoruje delo občinskih upravnih organov davčne službe in jim daje strokovno pomoč;

— odloča o pritožbah zoper odločbe občinskih upravnih organov davčne službe;

— opravlja druge zadeve iz republiške pristojnosti na področju davčne službe.

4. člen

Davčna uprava Socialistične republike Slovenije lahko daje občinskim upravnim organom davčne službe obvezne instrukcije za njihovo delo.

Davčna uprava Socialistične republike Slovenije lahko na stroške občine neposredno opravi posamezno zadevo iz občinske pristojnosti, če je občinski upravni organ kljub opozorilu ne opravi.

Republiški sekretar za finance daje soglasje k sistemizaciji delovnih mest v občinskem upravnem organu davčne službe ter soglasje k imenovanju in razrešitvi predstojnika tega organa.

5. člen

Sredstva za redno dejavnost občinskih upravnih organov davčne službe zagotavljata občina in Socialistična republika Slovenija v sorazmerju z udeležbo pri dohodkih iz prispevkov in davkov, ki jih doseže občinski upravni organ za občino oziroma za republiko, drugi uporabniki njegovih uslug pa v skladu s posebnimi pogodbami.

6. člen

V organih davčne službe se formira davčna inšpekcija.

Davčna inšpekcija opravlja nadzorstvo nad tem, kako davčni zavezanci izpolnjujejo svoje davčne obveznosti nasproti družbeni skupnosti.

Republiška davčna inšpekcija lahko opravlja neposredno nadzorstvo na celotnem območju republike.

Davčno inšpekcijo opravljajo davčni inšpektorji.

7. člen

Davčni inšpektor ima pravico pregledati poslovne prostore in naprave, blago, poslovne knjige, pogodbe,

listine in druge dokumente, ki omogočajo vpogled v poslovanje davčnega zavezanca glede tega, kako izpolnjuje svoje davčne obveznosti.

Pri opravljanju nadzorstva lahko davčni inšpektor zasliši priče in se po potrebi obrne za strokovno pomoč na ustrezne strokovnjake.

8. člen

Davčni zavezanec mora omogočiti davčnemu inšpektorju, da lahko opravi kontrolni pregled po prejšnjem členu, na zahtevo pa mu mora dati še druge podatke in obvestila, ki so potrebni, da bi davčni inšpektor lahko ugotovil stanje, ki je podlaga za davčno obveznost zavezanca.

9. člen

Davčni inšpektor vpiše svoje ugotovitve v zapisnik o kontrolnem pregledu, ki ga podpiše tudi davčni zavezanec.

Zapisnik davčnega inšpektorja je podlaga za delo in morebitne ukrepe pristojnega upravnega organa davčne službe.

10. člen

Pri opravljanju nadzorstva mora imeti davčni inšpektor posebno izkaznico, s katero dokazuje svojo uradno lastnost.

Obrazec izkaznice in način njenega izdajanja predpiše republiški sekretar za finance.

11. člen

Kršitve določb 8. člena tega zakona se kaznujejo po določbah XVI. poglavja temeljnega zakona o prispevkih in davkih občanov (Uradni list SFRJ, št. 32-452/64, št. 52-613/66, št. 15-226/67, št. 31-457/67 in št. 54-687/67).

12. člen

Občinske skupščine morajo najpozneje do konca leta 1968 organizirati občinske upravne organe davčne službe v položaju samostojnih občinskih upravnih organov. V istem roku morajo predložiti republiški sekretariatu za finance v soglasje predvideno sistemizacijo delovnih mest v teh organih in tudi imenovanje njihovih predstojnikov.

13. člen

Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije predpiše minimalno strokovno izobrazbo za davčne inšpektorje in druge delavce v upravnih organih davčne službe.

14. člen

Ta zakon začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

214.

Na podlagi 148. člena ustave SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 17. julija 1968 sprejela

SKLEPE

za nadaljnji razvoj gospodarstva v letu 1968

Skupščina SR Slovenije je razpravljala o gibanju gospodarstva v obdobju januar—maj 1968 in

ugotovila:

V prvih mesecih letošnjega leta so bili doseženi ugodni premiki v razvoju celotnega gospodarstva. Ti se kažejo v pozitivni proizvodnje, v zadovoljivi stabilnosti cen in v večji odvisnosti naraščanja osebnih dohodkov od produktivnosti dela. Se vedno pa so ugodnejša gibanja zavirali problemi, ki se kažejo v težavah pri prehajanju gospodarskih organizacij na bolj zahtevne pogoje gospodarjenja in v nekaterih neresenih ali neustreznih sistemskih odločitvah.

Za obdobje lanskega in letošnjega leta pa je zlasti značilno zmanjševanje akumulativnosti gospodarskih organizacij, ki so jo povzročile povečane datjave federaciji in druge družbene datjave ter povečani bančni, zavarovalni in podobni stroški, kar otežkoča nastopanje gospodarskih organizacij na tujem trgu in izvajanje programa modernizacije. V letošnjem letu je prvič po dolgoletnem naraščanju prišlo tudi do padca izvoza, ki pa se nanaša le na kirinška tržišča, medtem ko je izvoz na konvertibilna tržišča še nadalje naraščal.

Dejstvo, da je bil dosežen ugoden porast proizvodnje in povečan izvoz na konvertibilna tržišča kaže, da je znatnemu številu gospodarskih organizacij kljub navedenim težavam uspelo prilagoditi svoje poslovanje vse zahtevnejšim pogojem domačega in zunanega trga.

Pri spremljanju in proučevanju gospodarskih gibanj in pri ugotavljanju že navedenih težav pa prihaja vedno bolj do izraza ugotovitev, da republika v okviru obstoječe zakonodaje nima možnosti za učinkovito ukrepanje pri usmerjanju in usklajevanju gospodarskega razvoja. Ukrepi, ki jih podvzema federacija, nimajo zadovoljivega učinka, ker se sprejemajo z velikimi zakasnitvami in po večini temeljijo na poprečnih razmerjih jugoslovanskega gospodarstva. Zato ne morejo ustrezati specifičnostim, ki so značilne za posamezne republike. Ta ugotovitev velja še posebej za zelo omejeno samostojnost oblikovanja davčne politike v republikah, zaradi česar prihaja do neučinkovitosti v njenem izvajanju in povzroča neskladnosti v obremenitvah občanov in tudi politične probleme.

Na podlagi teh ugotovitev, predloženih materialov in razprave v obeh zborih je Skupščina SR Slovenije zavzela naslednja

stališča:

1. Problemi, ki so se zaostriili pri urejanju perečih zadev s področja gospodarskega sistema terjajo pospešeno proučevanje sistemskih vprašanj družbeno-ekonomskih odnosov, gospodarskega sistema in zvezne zakonodaje z namenom, da bi republikam omogočili samostojno in učinkovito reševanje vprašanj s področja gospodarstva in družbenih služb skladno z njihovimi nacionalnimi in gospodarskimi posebnostmi.

Skupščina in izvršni svet bosta zato ustanovila iz vrst poslancev ter predstavnikov družbenih in samoupravnih organizacij, gospodarstva, javne uprave in znanstvenih institucij delovne skupine z nalogo, da proučijo posamezna področja gospodarskega sistema, družbeno-ekonomske odnose in odnose med zvezno in republiško zakonodajo na eni strani ter odnose med republiško in občinsko zakonodajo na drugi strani. Delovne skupine bodo predlagale same ali preko pristojnih republiških organov ustrezne rešitve, vključno s potrebnimi spremembami predpisov. Ne glede na delo teh skupin pa so vsi pristojni republiški organi dolžni sproti proučevati zvezne predpise s svojega področja in predlagati spremembe, ki bodo okrepile večjo samostojnost in odgovornost republik na zakonodajnem področju.

2. Povečanje družbenih in drugih dajatev onemogoča konkurenčno sposobnost gospodarstva in zahteva energično podvzemanje ukrepov na ravni vseh družbeno-političnih skupnosti za njegovo razbremenitev s smeri:

- selektivnejše proračunske in splošne potrošnje;
- zmanjševanja prispevkov od investicij;
- zmanjševanja obrestnih mer, članarin in podobnih dajatev.

Razbremenitev gospodarstva bo omogočilo hitrejšo izvajanje programov modernizacije gospodarskih organizacij, od katerih zavisi bodoči ekonomski položaj gospodarstva in možnosti za njegovo vključevanje v mednarodno delitev dela. V tej smeri se bo Skupščina SR Slovenije zavzemala tudi za ukrepe, ki bodo omogočili povečanje retencijske kvote, postopno prenašanje obresti od poslovnega sklada od federacije na gospodarske organizacije za potrebe modernizacije in za izločitev sredstev bivšega splošnega investicijskega sklada iz sredstev poslovnih bank.

Izvršni svet bo še letos pripravil analizo obremenitve gospodarstva s predlogi ukrepov in jo predložil v obravnavo Skupščini SR Slovenije.

3. Gibanje osebnih dohodkov se je sicer umirilo, vendar pa prihaja v posameznih gospodarskih in negospodarskih organizacijah še vedno do izplačil, ki ne ustrezajo doseženim učinkom pri delu. Osnovni predpogoj za skladnost gibanja osebnih dohodkov je izdelan sistem delitve dohodka ter njegovo dosledno izvajanje v samih delovnih organizacijah. Poleg tega je potrebno z zveznim zakonom pooblastiti republike, da s svojimi zakoni predpisujejo ukrepe za družbeno usmerjanje delitve dohodka in da v zvezi s tem sprejemajo tudi ukrepe za zajemanje dohodka, ki ne izvira iz rezultatov dela.

Prav tako je potrebno z zveznim zakonom pooblastiti republike, da sprejmejo predpise o sistemu obveznega družbenega dogovarjanja o delitvi dohodka v vseh tistih dejavnostih, kjer se to pokaže za potrebno, predvsem pa v dejavnostih posebnega družbenega pomena.

Predloge za potrebne spremembe zveznih predpisov, ki jih bo Skupščina SR Slovenije predložila Zvezni skupščini, pripravi izvršni svet.

4. Devizni režim vsebuje vrsto administrativnih ukrepov, ki ne dajejo trajnejše perspektive za odločanje delovnim organizacijam, ustvarjajo neenake pogoje gospodarjenja ter ne podpirajo izvajanja ciljev, ki jih je uveljavila gospodarska reforma. Treba je čim prej izpopolniti obstoječi devizni režim tako, da bi zagotovili enakopravne pogoje izvoznikom na zunanjem trgu,

da bi se dosegla večja skladnost pri regionalnem usmerjanju gospodarskih odnosov s tujino in večja liberalizacija uvoza, da bi odpravili neposredno subvencioniranje posameznih gospodarskih organizacij in dejavnosti ter da bi uveljavili zadolževanje gospodarskih organizacij v tujini na osnovi njihove lastne kreditne sposobnosti.

Skupščina SR Slovenije bo posebej sprejela predloge za ukrepe, ki naj zagotovijo takšno delovanje deviznega režima.

5. Odločno se je treba zavzemati za popolno samostojnost republik v oblikovanju politike prispevkov, davkov in taks, kar bi poleg večje učinkovitosti in smotrnosti ekonomskih rešitev omogočilo tudi uveljavljanje enotnejše davčne politike v republiki.

Izvršni svet je že predlagal Zvezni skupščini spremembo 22. člena in črtanje 125. člena ustave SFRJ, kakor tudi dopolnitev temeljnega zakona o prispevkih in davkih občanov in spremembo temeljnega zakona o prometnem davku z namenom, da bi bile republike samostojne v oblikovanju politike prispevkov, davkov in taks.

Pristojni odbori Skupščine SR Slovenije bodo v juliju obravnavali osnutek družbeno-ekonomskih izhodišč za pripravo republiške bilance sredstev in obveznosti splošne porabe v letu 1969, s čimer bo dana možnost, da bo lahko Skupščina SR Slovenije vplivala tako na oblikovanje sredstev in obveznosti, kakor tudi na oblikovanje politike prispevkov, davkov in taks za prihodnje leto, kar bo omogočilo, da bodo konkretni zakonski predpisi izdelani že v mesecu septembru.

Skupščina SR Slovenije bo po skrajšanem postopku obravnavala predpise o obdavčitvi proizvodnih naprav in počitniških hišic v zasebni lasti.

6. Skupščina SR Slovenije bo posebej razpravljala o problematiki kmetijstva, gozdarstva, cestnega prometa ter o zunanji trgovini in deviznem režimu in do neresenih vprašanj na teh področjih zavzela svoja stališča v posebnih aktih.

St. 402-124/68

Ljubljana, dne 17. julija 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik:
Sergěj Kraigher I. r.**

215.

Na podlagi 148. člena ustave SR Slovenije je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 17. julija 1968 sprejela

SKLEPE IN PRIPOROČILA o zaposlenosti in zaposlovanju

V skladu s smotri družbeno-ekonomske reforme se gospodarstvo preusmerja na intenziviranje gospodarjenja, ki zahteva porast produktivnosti dela in racionalnejšo uporabo delovne sile. Takšna usmeritev je med drugim tudi zaostri problem na področju zaposlova-

nja in pokazala, kako so ti problemi neločljivo povezani z gospodarsko rastjo in gospodarskim razvojem. Zaradi tega je njihovo reševanje povezano z doslednejšim in hitrejšim izvajanjem ekonomskih ukrepov, na katere opozarja tudi resolucija o osnovah družbeno-ekonomskega razvoja v letu 1968, ki stremijo za tem, da bi pospešili gospodarski razvoj, povezali razdrobljeno gospodarstvo in vzpodbudili takšno porabo relativno nizke akumulacije, da bo sposobna podpreti gospodarski razvoj in ustvariti pogoje za nove zaposlitve.

Pod vplivom ukrepov gospodarske reforme je že doslej prišlo na področju zaposlenosti in zaposlovanja do naslednjih pomembnejših premikov:

— vzpostavljajo se ustrežnejši odnosi med zaposlenostjo in rastjo proizvodnje ter produktivnosti dela;

— zaustavljene so tendence ekstenzivnega zaposlovanja;

— uveljavljajo se procesi zmanjševanja in produktivnejšega zaposlovanja prekuliranih presežkov delovne sile;

— začenja prevladovati večje ekonomiziranje z ži-vim delom;

— kažejo se težnje po spreminjanju odnosa do strokovnega kadra kakor tudi prizadevanja za zboljšanje izobrazbene strukture zaposlenih;

— povečuje se ustaljenost delovne sile.

Te pozitivne spremembe pa spremlja zaostritev nekaterih problemov na področju zaposlovanja. Ti se kažejo zlasti v spremenjenih možnostih za produktivno zaposlovanje naravnega prirastka aktivnega prebivalstva, v odkrivanju presežkov zaposlenih v nekaterih delovnih organizacijah in v premajhni prostorski in poklicni mobilnosti delovne sile. Večina teh problemov izvira iz obdobja pred reformo, ko je gospodarstvo vključevalo delovno silo v obsegu, ki je bil znatno nad stvarnimi potrebami. Bolj umirjena gospodarska rast v obdobju po reformi ter ostrejši pogoji gospodarjenja, ki se kažejo zlasti v večjih zahtevah po ekonomičnosti in večji proizvodnosti ter po kvalitetnejši in po asortimanu obsežnejši proizvodnji, vplivajo na diferenciacijo delovnih organizacij po njihovih poslovnih sposobnostih in po njihovi poslovni uspešnosti. To seveda zaostruje tudi ekonomsko-politične vidike zaposlovanja.

Na osnovi teh ugotovitev je Skupščina SR Slovenije zavzela naslednja

stališča:

1. Dolgoročna in tekoča politika zaposlovanja mora izhajati iz že sprejetih osnov gospodarskega in družbenega razvoja in mora postati ena od pomembnih komponent ekonomske politike pri načrtovanju dolgoročnega gospodarskega razvoja. Pri določanju razvojne politike in pri reševanju tekočih družbeno-ekonomskih problemov je zato treba obravnavati tudi faktor zaposlenosti hkrati z ostalimi faktorji gospodarjenja. To velja upoštevati tako pri sprejemanju generalnih odločitev o gospodarskem in družbenem razvoju sploh, pri obravnavi izpolnjevanja srednjeročnega družbenega plana razvoja do leta 1970 kot tudi pri ocenah razvoja posameznih področij. Ob tem je potrebno sprejeti tudi program potreb po kadrih in v ta namen pripraviti tak sistem tovrstnega načrtovanja, ki bo omogočil ugotavljanje in planiranje teh potreb tako v okviru delovnih organizacij kot na nivoju družbeno-političnih skupnosti.

2. Investicijska politika naj bo takšna, da se vlaganja usmerjajo predvsem v gospodarske panoge in delovne organizacije, kjer obstojajo ekonomski pogoji

za optimalno izkoriščanje proizvodnih kapacitet z možnim plasmajem doma in na tujih tržiščih. S tem se ustvarjajo hkrati tudi pogoji za novo in bolj produktivno zaposlovanje.

S požitivijo gospodarstva in zlasti proizvodnje se tesno povezuje razvoj vseh tistih oblik in metod organizacije dela, ki naj pripomorejo k optimalni izrabi vseh vrst kapacitet in novim zaposlitvenim možnostim v zvezi s povečanjem proizvodnje.

Z ukrepi kreditne in davčne politike ter drugimi ekonomsko-političnimi ukrepi je treba v skladu z razvojem potrošnje podpreti hitrejši razvoj terciarnega sektorja in osebnega dela z zasebnimi delovnimi sredstvi, ker je na teh področjih še mnogo neizkoriščenih možnosti za ekonomična vlaganja in za nove zaposlitve.

Z davčno in kreditno politiko v kmetijstvu je treba spodbuditi interes zasebnega kmeta za modernizacijo in povečanje proizvodnje ter s tem zmanjšati težnjo tega dela prebivalstva za zaposlovanje v nekmetijskih dejavnostih. Kmečki mladini pa je treba zagotoviti ustrezno strokovno izobraževanje.

3. Da bi se izpopolnil in izboljšal izobrazbeni in strokovni sestav zaposlenih v delovnih skupnostih, zlasti pa sestav kadrov na vodilnih, strokovnih in drugih odgovornih delovnih mestih, je treba podvzeti take ukrepe pri sprejemanju in razporejanju delavcev, ki bodo zagotavljali hitrejšo vključevanje strokovnih in visokostrokovnih delavcev.

Z uveljavljanjem pripravništva in z izpopolnjevanjem sistemizacije delovnih mest je treba ustvarjati v delovnih skupnostih pogoje za hitrejšo sprejemanje mladine, ki zaključijo strokovno šolanje. Uvajanje pripravništva mora postati stalna metoda za praktično usposabljanje mladih strokovnih kadrov in za izpopolnjevanje strokovnega sestava zaposlenih v delovnih skupnostih. Za realizacijo tega je Izvršni svet Skupščine SR Slovenije že predložil Skupščini SR Slovenije predlog zakona o obveznem sprejemanju pripravnikov in o urejanju pripravništva v delovnih organizacijah.

Z razvojem različnih oblik poklicnega in strokovnega usposabljanja je treba zagotoviti širše vključevanje mladine v uk v delovnih organizacijah in pri samostojnih obrtnikih. Izdelati je tudi sistem strokovnega usposabljanja mladine za potrebe družbenega in zasebnega sektorja kmetijstva. Na ta način je omogočiti nadaljnje izobraževanje in zaposlitev mladini, ki je končala obvezno osnovno šolanje. V ta namen že pripravlja Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predlog za izdajo zakona o strokovnem izobraževanju po končanem obveznem šolanju in predlog za izdajo zakona o obveznem sprejemanju učencev v gospodarstvu na praktično delo.

V programih modernizacije delovnih procesov je treba predvideti ukrepe za profesionalno preorientacijo že zaposlenih delavcev v skladu s potrebami nove tehnologije. Hkrati pa je treba s tako profesionalno preorientacijo zagotoviti produktivno zaposlovanje tudi eventualnih presežkov že zaposlenih in jim s tem zagotoviti nadaljnjo zaposlitev.

Sklepe o ukrepih za racionalizacijo na področju vzgoje in izobraževanja, ki jih je sprejela Skupščina SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 13-99/68) je treba izvajati tako, da se uvajajo sistemi izobraževanja ter razvijajo oblike, strukture in kapacitete izobraževalnih institucij v skladu z zahtevami gospodarskega in družbenega napredka, ki zahteva vzgojo takšnih poklicnih profilov, ki so sposobni prilagajati se spremembam, ki nastajajo v delitvi dela.

4. Zaposlovanje v tujini je sicer značilen pojav za sodobne mednarodne ekonomske odnose in odraz sodobnih migracijskih gibanj. Vendar pa ni mogoče v tem pojavu iskati rešitve za probleme zaposlovanja, zlasti šolanih kadrov. Pri izbiri možnosti zaposlovanja v tujini pa je treba računati z vrsto posebnih pojavov in problemov, ki terjajo ustrezno pozornost in zlasti večjo ter vsestransko skrb za naše delavce, zaposlene v tujini.

5. Sedanji sistem organizacije in financiranja zaposlovanja ter varstva brezposelnih, ki je bil oblikovan v obdobju, ko je prevladovalo ekstenzivno gospodarjenje, za katerega je bilo značilno tudi veliko povpraševanje po delovni sili, ne ustreza več v celoti potrebam in nalogam sedanjega obdobja, v katerem se zmanjšujejo možnosti zaposlovanja in celo sproščajo presežki delovne sile v delovnih organizacijah.

Za smotno oblikovanje in izvajanje politike zaposlovanja ter za izpolnitev sistema varstva brezposelnih je potrebno zagotoviti ustrežnejše evidentiranje iskalcev zaposlitve in opredeliti brezposelnost tako z ekonomskega kot socialno-političnega vidika. Pri tem je treba varstvo brezposelnih urediti na dovolj premišljeni opredelitvi pojma brezposelnosti. Med brezposelne namreč ne bi mogli uvrščati iskalcev zaposlitve, ki iz neutemeljenih osebnih interesov in tendenc odklanjajo ustrezne zaposlitve izven kraja svojega bivanja.

6. Politika zaposlovanja in skrb za njeno realizacijo je tudi naloga občinskih skupščin, ki so dolžne spremljati in obravnavati zaposlitvene možnosti, sodelovati pri ustvarjanju organizacijskih in drugih pogojev, da se te možnosti optimalno izkoristijo oziroma ustvarijo nove, usmerjati in nadzorovati delovanje služb za zaposlovanje ter tako prispevati k učinkovitejšemu reševanju problematike zaposlovanja.

Da bi dosegli čimprejše in čimuspješne reševanje problemov, ki se kažejo na področju zaposlenosti in zaposlovanja, Skupščina SR Slovenije

nalaga oziroma priporoča:

1. Da bi se izboljšala izobrazbena struktura zaposlenih na strokovnih in vodilnih delovnih mestih, pripravi izvršni svet v sodelovanju z gospodarsko zbornico in ustreznimi republiški upravni organi v skladu s pooblastili 20. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih do konca leta 1968 predloge predpisov o izobrazbi in posebnih pogojih za osebe, ki lahko opravljajo posamezne posle, ki so javnega pomena.

2. Da bi se odprle nove zaposlitvene možnosti v okviru rednega delovnega razmerja, naj republiški sekretariat za finance predloži Skupščini SR Slovenije v mesecu septembru 1968 takšno spremembo in dopolnitev predpisov s področja prispevkov, davkov in taks, da bo omogočena primerno diferencirana določitev prispevkov iz osebnih dohodkov, ki izvirajo iz dopolnilnega dela ter dela na podlagi posebne obligacijske pogodbe. S takšno diferenciranostjo je namreč treba doseči višje obdavčenje predvsem nesmotrne in neracionalne uporabe raznih oblik dopolnilnega dela.

3. Republiški sekretariat za delo, republiški zavod za zaposlovanje in pravni svet Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije naj kritično ocenijo sedanje ureditve organizacije in financiranja zaposlovanja, obravnavanja in varstva brezposelnih ter sistema samoupravljanja na tem področju. Republiški sekretariat za delo predloži v mesecu oktobru 1968 Skupščini SR Slovenije

predlog možnih rešitev za ustrežnejšo ureditev celotnega sistema organizacije in financiranja zaposlovanja ter varstva brezposelnih in da predloge za spremembo zveznih in republiških predpisov s tega področja.

4. Za pospešitev investicijskih naložb, ki bodo najhitreje prispevale k povečanju obsega zaposlovanja in za rešitev zmogljivosti na področju storitvenih dejavnosti skladno s potrebami in razvojem potrošnje, naj:

— poslovne banke hitreje aktivirajo redna sredstva, namenjena za stanovanjsko izgradnjo in dodatna sredstva za ta namene iz hranilnih vlog (2. člen zakona o spremembah in dopolnitvah zakona o bankah in kreditnih poslih, Uradni list SFRJ, št. 26-323/68) ter da ta sredstva usmerijo predvsem v kreditiranje gradnje stanovanj za trg in za komunalno urejanje mestnih zemljišč;

— poslovne banke povečajo obseg sredstev za kreditiranje razvoja storitvenih dejavnosti, zlasti na področju turizma, gostinstva in obrti;

— občinske skupščine sprejmejo ukrepe, ki bodo odstranili sedanje ovire pri določanju lokacij, pripravi gradbenih zemljišč in podobno, ter tako zagotovijo razširitev stanovanjske izgradnje.

5. Delovne organizacije naj v skladu s določbami 41. člena temeljnega zakona o delovnih razmerjih proučijo kje in pri katerih delih so možnosti za zaposlitev s skrajšanim delovnim časom in naj taka delovna mesta ponovno določijo tudi v svojih splošnih aktih.

6. Občinske skupščine naj v sodelovanju z družbeno-političnimi organizacijami vplivajo na organe upravljanja delovnih organizacij, da bodo, na podlagi dolgoročnejšega programiranja potreb po kadrih, vodili takšno politiko kadrovanja, ki ji je strokovnost in delovna sposobnost temeljno merilo pri zaposlovanju in pri razporejanju na delo. Posebno pomembno je, da se taka politika kadrovanja realizira pri zaposlovanju in reelekciji vodilnih kadrov.

7. Zaradi naraščajočih problemov in novih zahtev, ki se postavljajo pred službo za zaposlovanje naj zavodi za zaposlovanje z delovnimi organizacijami ter občinskimi skupščinami razvijajo na podlagi sporazumov tako sodelovanje, ki bo omogočilo in zagotovilo izvajanje strokovnejše kadrovske politike, ki bo upoštevala sodobne metode izbiranja, usposabljanja in uvajanja novih delavcev in zagotavljala poleg ekonomskih ter strokovnih vidikov tudi upoštevanje socialnih vidikov pri zaposlovanju.

Služba za zaposlovanje naj v sodelovanju z delovnimi organizacijami zagotovi prekvalifikacijo in zaposlitev tistih delavcev, ki postanejo brezposelni zaradi intenzifikacije oziroma modernizacije proizvodnje. V ta namen naj delovne organizacije, družbeno-politične skupnosti, zavodi za zaposlovanje in drugi zainteresirani činitelji, zagotovijo potrebna finančna sredstva.

Št. 10-1/68

Ljubljana, dne 18. julija 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

**Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.**

216.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 8. julija 1968 in na seji gospodarskega zbora dne 17. julija 1968 sprejela

SKLEPE IN PRIPOROČILA

o poslovanju skupnih rezerv gospodarskih organizacij v Socialistični republiki Sloveniji

Pri razpravi o poslovanju skupnih rezerv gospodarskih organizacij v Socialistični republiki Sloveniji je Skupščina Socialistične republike Slovenije

ugotovila:

1. Skupne rezerve gospodarskih organizacij so kot združena sredstva gospodarstva v svojem doseganju delovanju opravičile svoj obstoj. Gospodarske organizacije so s predstavniki družbeno-političnih skupnosti reševale s sredstvi skupnih rezerv gospodarskih organizacij probleme, ki so se pojavili v določenem obdobju. Sredstva skupnih rezerv so ostala gospodarstvu in so se uporabljala za izplačila minimalnih osebnih dohodkov, za kritje izgub, sanacije in za pospeševanje dejavnosti gospodarskih organizacij.

Zato so skupne rezerve gospodarskih organizacij koristne in potrebne in bi bila storjena velika napaka, če bi se zmanjšal ali odpravil prispevek z namenom, da bi se s tem zmanjšala obremenitev gospodarstva. Prispevek v skupne rezerve koristi samemu gospodarstvu in je primeren tudi kot metoda zajemanja sredstev, ker ne obremenjuje poslovnih stroškov, temveč že ustvarjeno akumulacijo. Z zmanjšanjem ali odpravo prispevka v skupne rezerve gospodarskih organizacij bi se zmanjšale predvsem možnosti družbene intervencije za sanacijo in pospeševanje dejavnosti perspektivnih gospodarskih organizacij.

2. Sodelovanje med občinskimi in republiški skupnimi rezervami in poslovnimi bankami je bilo nezadostno. Vzrok premajhnega sodelovanja so bile nekoordinirane akcije in tudi premajhna razpoložljiva sredstva.

Glede na gornje ugotovitve je Skupščina SR Slovenije zavzela naslednja

stališča:

1. Razmerje udeležbe republiških in občinskih skupnih rezerv gospodarskih organizacij v prispevku skupnim rezervam gospodarskih organizacij se ne sme spreminjati. Znižanje ali ukinitve tega prispevka je treba odkloniti. Zato naj se vse pristojnosti o uvedbi, ukinitvi in višini tega prispevka prenesejo na republike.

2. Skupno število članov upravnega odbora republiških skupnih rezerv je treba zvišati na 15 članov, pri čemer mora biti najmanj dve tretjini članov predstavnikov gospodarskih organizacij. Upravnim odborom skupnih rezerv je treba v republiškem zakonu o gospodarstvu in razpolaganju s skupnimi rezervami gospodarskih organizacij zagotoviti pravico, da pred odobritvijo kredita in med sanacijo intervenirajo, če niso dani pogoji, da se bodo dosegli rezultati, ki so predvideni v sanacijskih načrtih.

Na podlagi omenjenih ugotovitev in stališč Skupščina SR Slovenije

nalaga oziroma priporoča:

1. Republiški sekretariat za gospodarstvo in republiški sekretariat za finance pripravita do septembra 1968 predlog za spremembo zveznega zakona o skupnih rezervah gospodarskih organizacij in uporabi njihovih sredstev ter republiškega zakona o gospodarstvu in razpolaganju s skupnimi rezervami gospodarskih organizacij v smislu navedenih ugotovitev in stališč.

2. Sredstva skupnih rezerv naj upravni odbori namenijo predvsem za razne sanacije, torej za namene, da se preprečijo izgube in za modernizacijo in rekonstrukcijo obstoječih kapacitet. V nobenem primeru pa naj ne služijo za novogradnje, za katere bi se morala sredstva zagotoviti iz drugih virov. Krediti naj se dajejo predvsem za oživljanje in stabilizacijo obstoječih obratov in podjetij, za povečanje konkurenčne sposobnosti in za kritje minimalnih osebnih dohodkov. Izgube gospodarskih organizacij naj se krijejo le v perspektivnih gospodarskih organizacijah, ki s svojim sanacijskim načrtom zagotavljajo rentabilno in uspešno poslovanje, saj sredstva skladov niso namenjena za avtomatično kritje izgub. Upravni odbori skupnih rezerv gospodarskih organizacij naj odobravajo sredstva le na podlagi utemeljitev, podanih v skrbno izdelanih investicijskih programih. Prelivanje sredstev na negospodarska področja, oziroma v organizacije, ki ne prispevajo v sklade skupnih rezerv, naj se ne dopušča.

3. Občinski skladi skupnih rezerv naj se regionalno povezujejo in sodelujejo pri reševanju skupnih problemov ter s tem zagotovijo smotrnejšo in racionalnejšo uporabo sredstev.

4. Upravni odbori republiških in občinskih skupnih rezerv gospodarskih organizacij naj stalno spremljajo rezultate tistih gospodarskih organizacij, v kateri so bila vložena sredstva skupnih rezerv.

5. Občinske skupščine, ki še niso imenovalle upravnih odborov skupnih rezerv gospodarskih organizacij, naj jih takoj imenujejo, pri čemer naj bosta vsaj dve tretjini članov upravnega odbora predstavnikov iz gospodarskih organizacij.

St. 402-124/68

Ljubljana, dne 18. julija 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

217.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 8. julija 1968 in na seji gospodarskega zbora dne 17. julija 1968 sprejela

PRIPOROČILA IN SKLEPE za nadaljnji razvoj obrti v SR Sloveniji

Iz podatkov o stanju obrtništva po letu 1964, ko je Skupščina Socialistične republike Slovenije razpravljala o osnovnih problemih obrti ter sprejela stališča

glede njenega nadaljnega razvoja, je razvidno, da so bili sicer doseženi določeni uspehi, ki se kažejo predvsem v povečanju števila zaposlenih in števila zasebnih obrtniških delavnic ter v bolj sproščenih odnosih, v katerih se razvija obrt, vendar pa niso bile dosežene takšne kvalitetne spremembe, kakršne so se pričakovale. To kažejo naslednje ugotovitve:

1. V Socialistični republiki Sloveniji ima obrt glede na dolgoletno tradicijo širši pomen in pogoje za trajnejšo uveljavitev na jugoslovanskem tržišču in tudi izven meja države.

Tako kot v celotnem gospodarstvu se tudi v obrti vse bolj postavljajo problemi produktivnosti in ekonomičnosti poslovanja, prilagajanja tržišču, racionalizacije dela, boljše organizacije in ustreznih oblik poslovanja sodelovanja.

Razvoj obrtniških kapacitet še vedno zaostaja za potrebami zlasti pri storitvah. Družbena in zasebna obrt se razvijata predvsem pod pogoji trenutne konjunkturo, manj pa kot dejavnost za neposredno zadovoljevanje potreb potrošnikov. Dolgoročnejša usmeritev razvoja obrti zahteva izdelavo čimbolj konkretnih programov razvoja obrti za območja posameznih občin ali širših regij ter izdelavo dolgoročnih programov razvoja obrtnih organizacij.

2. Kljub temu, da družbena obrt dosega poprečno stopnjo akumulacije gospodarstva Socialistične republike Slovenije, pa zaradi razdrobljenosti sredstev in zastarelosti opreme obrt v sedanjih pogojih financiranja ne bo sposobna modernizirati in razširiti svojih zmogljivosti. Pri financiranju razvoja obrti doslej niso bile dosežene optimalne rešitve, ki bi aktivirale razpoložljiva sredstva samih obrtnih organizacij, poslovnih bank in sredstev, s katerimi razpolagajo občinske skupščine. Prav tako sedanji bančni organizaciji ni uspelo združiti finančnih sredstev, s katerimi razpolagajo zasebni obrtniki, in je zato tudi celotno kreditiranje zasebne obrti neurejeno.

3. Razvoj obrti zavirajo tudi neurejena vprašanja pri vzgoji strokovnega kadra.

Učni programi poklicnih šol niso prilagojeni potrebam posameznih strok obrti, ker dajejo več poudarka splošnemu znanju, ki bi ga moralo utrditi mladini že osnovno šolstvo, premalo pa pouk poklicnega znanja in praktičnega usposabljanja.

Odprava pomožnih in mojstrskih izpitov ter sprostitev pri izdaji dovoljenja za samostojno opravljanje obrtne dejavnosti sta povzročila ukinitve dopolnilnega strokovnega izobraževanja kadrov, kar slabo vpliva na kakovost izdelkov in storitev ter na vzgojo obrtnih vajencev.

4. Dosedanje urbanistične in zazidalne obdelave posameznih območij ne upoštevajo potreb razvoja obrtnih dejavnosti. Obstoječi fond obrtnih lokalov se zmanjšuje zaradi rušenj, predelave ali zaradi ocdaje drugim najemnikom, ki so sposobni plačati večje najemnine. Čeprav so obrtne storitve neposredno vezane na obstoj stanovanjske soseske, namenska uporaba obstoječih poslovnih prostorov ni zagotovljena po gospodarskih dejavnostih, v urbanističnih planih in zazidalnih načrtih pa niso dane ožje lokacije za izgradnjo novih poslovnih prostorov za obrt.

5. Sedanja organizacija Gospodarske zbornice Socialistične republike Slovenije ne omogoča obrti učinkovite obravnave in reševanje nespornih skupnih problemov. Prav tako pa ni niti v zbornici niti pri drugih organih ustreznih služb za razvoj in pospeševanje obrti.

Posamezne obrtne organizacije, predvsem pa nekateri zasebni obrtniki, so povezani v obrtne nabavno prodajne zadruge, ki v Socialistični republiki Sloveniji nimajo pravno urejenega statusa.

6. Pogoji poslovanja družbene obrti so otežkočeni, ker je glede na razmeroma majhen obseg poslovanja obremenjena z visokimi administrativnimi stroški, ki so pogojeni s prezahtevnim knjigovodstvom in kompliciranim obračunom prometnega davka in prispevkov ter statistično službo.

7. Širše in liberalnejše možnosti za razvoj zasebne obrti, ki jih je dal zakon o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov, so v praksi zaradi odsotnosti vsake kontrole povzročile nekontrolirano in večkrat nezakonito poslovanje. Deloma je k temu pripomogla tudi neustrezna nomenklatura obrtnih dejavnosti in pomanjkljive ter premalo stroge sankcije.

Glavne nepravilnosti se izražajo predvsem v tem, da zasebniki uporabljajo neprijavljeno delovno silo ali večje število delavcev, kot je z zakonom dovoljeno, da opravljajo dejavnosti, za katere nimajo dovoljenja ali se sploh ne smejo opravljati kot obrt, da je na isto delavnico izdanih več obrtnih dovoljenj družinskim članom zato, da se izognejo davčnemu cenzusu in da prihaja do številnih davčnih utaj. Te nepravilnosti omogočajo neupravičene bogatitve posameznikov, kar je v zadnjih dveh letih preraslo iz ekonomskih vprašanj v politični problem. Taki primeri sicer niso splošen pojav in izraziteje nastopajo v močnejših gospodarskih središčih ter so praviloma znani, vendar se kljub zakonskim možnostim ne preganjajo in ne odpravljajo. Največ nepravilnosti je vezanih na opravljanje obrti kot postranski poklic, ker se je kljub jasnim zakonskim določbam dopuščalo opravljanje proizvodne obrti celo z uporabo tuje delovne sile.

8. Enozna omejitev tuje delovne sile z zveznimi predpisi za vse republike in za vse obrtne stroke ne upošteva specifičnih pogojev in posameznih področij ter onemogoča racionalno organizacijo dela, posebno v strokah sezonskega značaja.

Vpliv davka na tujo delovno silo na poslovanje obrtnih delavnic ni proučen in povzroča na nekaterih območjih zmanjševanje števila zaposlenih v zasebni obrti.

Kljub temu, da v nekaterih obrtnih strokah obstoje pogoji za znatno razširitev obsega poslovanja, pa ne prihaja do ustanavljanja pogodbenih družbenih obrtnih delavnic, ki jih predvideva republiški zakon o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov. Tudi občine, ki bi morale imeti interes za hitrejši razvoj obrtne dejavnosti, niso podvzemale nobenih ukrepov, ki bi vzpodbujali ustanavljanje takšne oblike obrtnih delavnic.

9. Status in pogoji poslovanja domače obrti niso pravno urejeni, kar ima za posledico neenako davčno obremenjevanje, težave v preskrbi z reprodukcijskim materialom in postopno opuščanje te dejavnosti na posameznih območjih naše republike.

10. Na področju zdravstvenega zavarovanja samostojnih obrtnikov sta odprta dva osnovna problema in sicer razvrščanje zavarovancev v zavarovalne razrede in nadomestilo osebnega dohodka ob začasni nezmožnosti za delo. Cenzus za razvrščanje v zavarovalne razrede je bil določen že leta 1962 po takratnih davčnih osnovah, ki danes več ne ustrezajo in povzročajo, da so vsi obrtniki razvrščeni v najvišji zavarovalni razred, s tem pa prekomerno obremenjeni obrtniki z nižjimi dohodki.

V primeručasne nezmožnosti za delo ima zavarovani obrtnik pravico do nadomestila šele po 61. dnevučasne nezmožnosti.

Za rešitev problemov na področju obrti Skupščina Socialistične republike Slovenije

I. priporočja:

1. Občinskim skupščinam:

— da za storitveno obrt za svoja območja oziroma skupno z občinami, ki tvorijo zaključeno gospodarsko območje, sprejmejo programe razvoja in v teh programih okvirno opredelijo tudi mesto družbene in zasebne obrti;

— da sprejmejo odloke, s katerimi bodo določile namembnost obstoječega fonda poslovnih prostorov in v urbanističnih programih in zazidalnih načrtih zagotovijo lokacije za nove obrtne poslovne prostore, skladno z razvojnimi potrebami obrti, prebivalstva in gospodarstva;

— da v dogovoru s poslovnimi bankami po sprejetih programih usmerjajo sredstva anuitet bivših občinskih družbenih investicijskih skladov in sredstev skupnih rezerv občine ter sredstev obresti na poslovne sklade iz obrti v modernizacijo in razširjeno reprodukcijo obrti in prek tega dosežejo tudi vlaganje drugih bančnih sredstev za razvoj obrti;

— da v bodoči davčni politiki upoštevajo priporočilo za vodenje in izvajanje politike prispevkov, davkov in taks, kolikor ga že v letošnjem letu niso mogle uveljaviti;

— da v smislu določil republiškega zakona o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov, z davčno in investicijsko politiko ter z drugimi ukrepi, ki so v pristojnosti občine, podpirajo in vzpodbujajo ustanavljanje pogodbenih obrtnih družbenih delavnic;

— da skupno z občinskimi sindikalnimi sveti proizvedejo sedanji sistem določanja minimalnih osebnih dohodkov delavcev, zaposlenih pri samostojnih obrtnikih in sprejmejo v lastni pristojnosti potrebne ukrepe;

— da izvršijo revizijo vseh priglasitev za opravljanje obrti kot postranski poklic in razveljavijo priglasitve za proizvodne obrtne dejavnosti ter tiste priglasitve za storitvene dejavnosti, pri katerih prijavitelj nima strokovne usposobljenosti, da bi tako dejavnost lahko sam opravljal z osebnim delom;

— da zagotovijo dosledno izvajanje inšpekcije nad opravljanjem obrtnih dejavnosti, zaposlovanjem in prijavljanjem dohodkov.

2. Gospodarski zbornici Socialistične republike Slovenije:

— da sprejme ukrepe, ki bi obrtnim delovnim organizacijam in samostojnim obrtnikom omogočili v tej ali pa v specializiranih zbornicah obravnavo in reševanje osnovnih gospodarskih, razvojnih in organizacijskih vprašanj ter vprašanj s področja vzgoje strokovnih kadrov in ki bi zbornično dejavnost še bolj približali članom na posameznih gospodarskih območjih;

— da prouči skupaj z delovnimi organizacijami pomenostavitev poslovanja obrtnih organizacij;

— da pospeši izdelavo profilov za poklice v obrti, pri tem pa posebej upošteva poklice, v katere je glede na naravo dela in potrebno strokovno in splošno znanje možna vključitev mladine, ki ni dokončala osemletnega osnovnega šolanja;

— da izdela in predloži skupščini republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev predlog objektivnih meril in osnov za razvrščanje obrtnikov v zavarovalne razrede.

3. Stanovanjskim podjetjem:

— da, dokler z zakonom ne bo zagotovljena udeležba predstavnikov najemnikov poslovnih prostorov, te vključijo v organe upravljanja in da sredstva najemnine usmerjajo v načrtno obnovo in izgradnjo poslovnih prostorov;

— da z dolgoročnimi najemnimi pogodbami za poslovne prostore zagotovijo obojestransko poslovno gotovost in preprečijo ekonomsko škodo, ki nastaja ob pogostih spremembah namembnosti poslovnih prostorov.

4. Skupščini republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev Slovenije:

— da na predlog Gospodarske zbornice Socialistične republike Slovenije čimprej določi objektivna merila in osnove za razvrščanje obrtnikov v zavarovalne razrede;

— da z dopolnitvijo pogodbe o izvajanju pokojninskega in invalidskega zavarovanja obrtnikov reši vprašanje zavarovanja starih obrtnikov, ki nimajo pogojev za pridobitev starostne pokojnine, in obrtnikov — kmetov ter da prouči možnost ustanovitve posebne rizične skupnosti za pokojninsko zavarovanje samostojnih obrtnikov;

— da z republiškim zavodom za socialno zavarovanje pripravi za komunalne zavode tak sistem obračuna in plačevanja prispevkov za zdravstveno ter invalidsko in pokojninsko zavarovanje samostojnih obrtnikov in pri njih zaposlenih delavcev, ki bi omogočal redno seznanjanje zavezancev z višino obveznosti in rednejše plačilo prispevkov, ter s posredovanjem komunalnih skupnosti socialnega zavarovanja delavcev doseže, da bodo komunalni zavodi uvedli uspešno kontrolo prijav in plačevanja prispevkov za delavce, zaposlene pri samostojnih obrtnikih.

II. naloga:

1. pristojnim odborom zborov Skupščine Socialistične republike Slovenije, da v sodelovanju z izvršnim svetom predložijo Zvezni skupščini:

— zahtevo za spremembo temeljnega zakona o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov, s katero naj se prepusti republiki odločitve o uporabi dopolnilnega dela drugih v zasebni obrti ter zahtevo za spremembo tega zakona, da se ne more opravljati obrti kot postranski poklic v storitvenih dejavnostih, ki zahtevajo poslovne prostore in posebne sanitarne in tehnične pogoje;

— zahtevo za spremembo temeljnega zakona o gospodarskem poslovanju (gospodarjenju) s stanovanjskimi hišami v družbeni lastnini, s katero naj se v organe opravljanja stanovanjskih podjetij obvezno vključijo tudi najemniki poslovnih prostorov;

— zahtevo za spremembo temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju, s katero naj se prizna samostojnim obrtnikom nadomestilo osebnega dohodka od 31. dnevačasne nezmožnosti za delo.

2. Izvršnemu svetu, da:

a) predloži Skupščini Socialistične republike Slovenije:

— predlog za spremembo zakona o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov v smeri: da se zaostrijo

pogoji za opravljanje onih strok obrtne dejavnosti, ki zadevajo varnost življenja in premoženja; da se zaostrijo sankcije za nezakonito opravljanje obrtne dejavnosti, pri čemer naj se predvidi tudi možnost odvzema dovoljenja za hujše kršitve zakona;

— predlog za izdajo zakona o učencih v gospodarstvu, ki naj uredi odprta vprašanja na tem področju; ali predlog za izdajo zakona o izobraževanju po končanem obveznem šolanju, ki naj poleg ostalih vprašanj izobraževanja posebej ustrezno uredi tudi vprašanja učencev v gospodarstvu;

— predlog za izdajo zakona o domači obrti ali predlog za ustrezne izpopolnitve zakona o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov;

— predlog za izdajo zakona o obrtnih nabavno-prodajnih zadrugah;

b) zagotovi v letu 1969 popis obrtnih zmogljivosti, ki so vključene v neobrtne gospodarske dejavnosti.

3. Republiškem sekretariatu za gospodarstvo, da:

— predlaga v sodelovanju z gospodarsko zbornico spremembo zveznih predpisov o nomenklaturi obrtnih dejavnosti in čimprej izda dopolnitev in spremembe republiške odredbe o razvrstitvi obrtnih dejavnosti in jo prilagodi doseženemu razvoju in stvarnemu položaju in potrebam;

— prouči možnosti in pogoje za uvoz opreme in reprodukcijskega materiala za potrebe obrti in predlaga zvezni organom potrebne ukrepe.

4. Republiškem sekretariatu za finance, da:

— analizira skupno s prizadetimi institucijami sistem in obliko obračuna družbenih in drugih obveznosti in prispevkov in izdela predlog, ki bo omogočil poenostavitev obračuna in s tem znižanje stroškov delovnih organizacij;

— pripravi predlog za potrebne spremembe temeljnega zakona o prispevkih in davkih občanov in republiškega zakona o prispevkih in davkih občanov, ki bodo omogočili ostrejša sankcije za kršitve teh predpisov in hitrejši ter uspešnejši postopek;

— prouči davčno politiko do obrti s stališča davka kot instrumenta za pospeševanje razvoja, uvedbe ekonomske amortizacije v zasebni obrti, definira izdatke, ki naj se upoštevajo kot poslovni stroški ter ugotovi utemeljenost cenusa za obvezno vodenje poslovnih knjig;

— prouči učinek, posledice in družbeno-ekonomsko upravičenost in smotrnost davka na uporabo dopolnilnega dela drugih;

— prouči potrebo in možnosti za izdajo zakona o obrtnih hranilno-kreditnih zadrugah in po potrebi pripravi predlog za izdajo takega zakona.

Št. 313-2/68

Ljubljana, dne 18. julija 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

218.

Skupščina SR Slovenije je na seji republiškega zbora dne 18. julija 1968 in na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 24. julija 1968 razpravljala o materialnem položaju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji in v zvezi s tem o stališčih Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije o materialnem položaju vzgoje in izobraževanja ter na podlagi 149. člena ustave SR Slovenije sprejela

SKLEPE IN PRIPOROČILA o materialnem položaju vzgoje in izobraževanja

Na podlagi posvetovanj s predstavniki občinskih skupščin in izobraževalnih skupnosti, analiz, predlogov in stališč, ki so jih Skupščini SR Slovenije predložili njen izvršni svet, izobraževalna skupnost SR Slovenije, družbeno-politične organizacije, univerza in prosvetni delavci, kakor tudi na podlagi razprav v pristojnih komisijah, odborih in zborih, je Skupščina SR Slovenije

ugotovila:

1. Materialni položaj izobraževanja in vzgoje je že več let v središču pozornosti vse prosvetne javnosti. Reševanje je bilo vse preveč usmerjeno le v iskanje navideznih sistemskih rešitev in načinov razdeljevanja sredstev, kar je v bistvu pomenilo le odlaganje osrednjega vprašanja, to je družbenega vrednotenja pedagoškega dela in na tej osnovi sistemske zagotovitve potrebnih sredstev. Hkrati je ob nejasno preciziranih dolžnostih posameznih družbeno-političnih skupnosti in ob kritičnih situacijah prihajalo do poskusov izsiliti prenašanje obveznosti z ene na drugo družbeno-politično skupnost.

2. Zaradi takšnega načina obravnavanja šolstva so se odnosi in razmerja na tem področju ter med njim in drugimi dejavnostmi tako popačila in zaostrila, da so nujni takojšnji in radikalni ukrepi. Primerjava sredstev za izobraževanje z narodnim dohodkom namreč kaže, da v zadnjih letih družbeno-politične skupnosti niso zagotavljale sredstev v tolikšnem obsegu, kolikor bi jih skladno z gospodarsko rastjo morale in mogle. Od leta 1962 do leta 1967 se je delež sredstev za izobraževanje v narodnem dohodku zmanjšal od 4,8 na 4,3%.

Tudi zakon o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji so spremljale takšne slabosti. Izobraževalnim skupnostim zakon ni omogočil neposrednega vpliva na določanje virov sredstev in na višino potrebnih finančnih sredstev za izobraževanje, naložil pa jim je financiranje programov izobraževanja. Družbeno-politične skupnosti so pri določanju finančnih sredstev tudi še po sprejemu zakona uporabljale proračunsko-tehnični način in sredstva za izobraževanje tudi zato niso naraščala skladno z rastjo gospodarstva in s potrebami za vzgojo in izobraževanje.

Zakon je samo okvirno določil obveznosti občin oziroma temeljnih izobraževalnih skupnosti pri sofinanciranju srednjih šol, ni pa zagotovil izvajanja, zaradi česar so se nekatere občine svojim obveznostim lahko ponovno izmikale.

Pomanjkanje finančnih sredstev je porajalo napačna in zakonu nasprotna pojmovanja o obveznosti

republike na področju osnovnega šolstva; zato nekateri stremijo za tem, da bi republika prevzela vso skrb tudi zanj. Osnovno šolstvo se rešuje kot republiška naloga ob pogojih, ki jih določata ustava in zakon. Odgovornost republike do osnovnega šolstva je v tem, da jamči za njegov materialni položaj do določene ravni na vsem območju republike šele potem, ko so občine izčrpale vse svoje materialne možnosti.

Zakon se ne izvaja dosledno v pogledu sofinanciranja strokovnih šol pri delovnih organizacijah. Sredstva izobraževalnih skupnosti namreč še ne zadoščajo, da bi tem delovnim organizacijam priznale ustrezen del stroškov za izobraževanje strokovnjakov za njihove potrebe. Zato so te delovne organizacije dvakrat obremenjene z dajatvami. Kot vse druge plačujejo redno prispevno stopnjo, poleg tega pa vzdržujejo lažne šole. V takšnih razmerah se tudi posebne izobraževalne skupnosti niso mogle uveljaviti in nekatere delovne organizacije celo zahtevajo prenos financiranja njihovih šol na izobraževalno skupnost SR Slovenije. V izobraževalnih skupnostih zaradi njihove kadrovske sestave še ne prihajajo dovolj do veljave neposredni interesi gospodarskih organizacij in drugih družbenih dejavnikov.

Merila za financiranje dejavnosti visokošolskih zavodov so bila sprejeta že leta 1965, vendar se zaradi pomanjkanja sredstev republiške izobraževalne skupnosti še do danes niso realizirala. Visokošolski zavodi so glede na merila prejeli samo 69 % potrebnih sredstev, kar je nujno zniževalo raven pedagoškega in znanstvenega dela.

4. Zahteve prosvetnih delavcev so postale v zadnjem času odločnejše in metode njihovega uveljavljanja dobivajo pri nekaterih šolah in določenem številu prosvetnih delavcev ali obliki zaostrenih političnih konfliktov ali pasivne rezistence, ki se kaže v družbeni neangažiranosti šol, zanemarjanju idejnosti pouka in vzgoje ter v površinskem pedagoškem delu. S stališča poklicne etike in odgovornosti do otrok in mladine take metode niso sprejemljive.

5. Občinske skupščine dajejo zelo različne deleže svojih proračunskih dohodkov za izobraževanje in vzgojo in nekatere med njimi teh vprašanj ne rešujejo kot svojo osnovno ustavno dolžnost. Takšno stanje je med drugim tudi posledica doseданjega neustreznega razdeljevanja proračunskih dotacij republike, pa tudi take gospodarske nemoči nekaterih občin, da le-te niso sposobne zadovoljevati najosnovnejših pravic občanov. Izkušnje so pokazale, da potrebe občanov kot tudi gospodarstva in družbenih služb ponekod preraščajo območja in pristojnosti občin.

6. Trenutno najtežji materialni problem na področju izobraževanja in vzgoje je občutno zastajanje osebnih dohodkov prosvetnih delavcev za poprečnimi osebnimi dohodki zaposlenih z enako izobrazbo v drugih dejavnostih. Neutemeljene so tudi velike razlike v nagrajevanju enakovrednega dela prosvetnih delavcev med posameznimi občinami in regijami. Neustrezen odnos med materialnimi in osebnimi izdatki ne omogoča kakovostnega pedagoškega dela, zadovoljivo pa niso rešena tudi vprašanja investicij, amortizacije in financiranja prosvetno-pedagoške službe.

7. Velike potrebe po izobraževanju in omejenost družbenih sredstev terjajo največjo racionalnost pri njihovi porabi. Sklepi Skupščine SR Slovenije o ukre-

pih za racionalizacijo na področju vzgoje in izobraževanja se še niso začeli izvajati. Prvi poskusi racionalizacije šolske mreže niso bili uspešni. Sedanji način upravnega in materialno-finančnega poslovanja izobraževalnih zavodov ne ustreza niti glede učinkovitosti niti glede racionalne porabe sredstev. Razen tega nepotrebna administracija prekomerno bremeni pedagoški kader.

Glede na omenjene ugotovitve je Skupščina SR Slovenije stališča Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije o materialnem položaju vzgoje in izobraževanja in tudi prve predlagane ukrepe za njihovo realizacijo ocenila kot resen in odgovoren pristop k reševanju materialnega položaja šolstva v naši republiki in jih v načelu in v posameznih predlaganih rešitvah v celoti sprejema.

Ukrepi izvršnega sveta za dvig najbolj kritičnih osebnih dohodkov prosvetnih delavcev na poprečno višino 850, 1.000 oziroma 1.150 din od šolskega leta 1968/69 dalje sicer še ne pomenijo realnega družbenega priznanja pedagoškega dela, pomenijo pa začetek zaveznega reševanja tega vprašanja — in to z vlaganjem velikega navora, da bi se potrebna sredstva zagotovila v okviru proračuna SR Slovenije za letošnje leto.

Nadaljnje spremembe zakona, ki bodo odpravile njegove pomanjkljivosti, in finančni ukrepi, sprejeti v okviru načel gospodarske reforme, morajo v letu 1970 zagotoviti tako ceno izobraževanja, ki bo omogočala ustrezne osebne dohodke prosvetnih delavcev in materialne izdatke.

Da se pospeši reševanje materialnega položaja vzgoje in izobraževanja, Skupščina SR Slovenije

I. nalaga naslednje obveznosti oziroma sprejema naslednja stališča:

1. Stališča izvršnega sveta o zagotovitvi dodatnih sredstev za leto 1968 je potrebno uresničevati celovito, hkrati tudi v tistem delu, ki zahteva obveznosti občinskih skupščin za zagotovitev dodatnih sredstev. Ker vse občine doslej niso pokazale pričakovane pripravljenosti, da bi v celoti poravnale svoj delež pri sanaciji šolstva, naj izvršni svet prouči možnost še nadaljnjih ukrepov, da bodo vse občinske skupščine resno in z največjo odgovornostjo urejevale materialni položaj šol na svojih območjih.

2. Izvršni svet Skupščine SR Slovenije naj iz vseh vidikov prouči sedanje pristojnosti in vlogo občin na področju vzgoje in izobraževanja ter ukrepe za učinkovitejšo medobčinsko sodelovanje.

3. Izvršni svet in pristojni republiški upravni organi naj ustrezno stališčem izvršnega sveta pripravijo potrebne spremembe in dopolnitve zakonskih predpisov.

4. Pristojni republiški upravni organi naj čimprej predlagajo enostaven sistem finančno-materialnega poslovanja vzgojno-izobraževalnih zavodov, ki bo te dejavnosti integriral pri izobraževalnih skupnostih ali pri drugih službah. Takemu sistemu naj bi po potrebi prilagodil tudi zakonske predpise in ga obvezno vpejal v vse izobraževalne zavode. Razvijanje samoupravljanja v izobraževalnih zavodih ne more iti na škodo poslovne in organizacijske integracije, ker ta dva procesa nista v medsebojnem nasprotju, temveč se dopolnjujeta.

5. Pristojni odbori Skupščine SR Slovenije naj spremljajo celoten program in proces sanacije materialnega položaja šolstva, pri čemer naj do razprave o republiškem proračunu za prihodnje leto v sodelovanju z izobraževalno skupnostjo SR Slovenije pripravijo analizo uresničevanja zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji.

6. V okviru sanacijskih ukrepov je treba vključiti tudi racionalizacijo izobraževanja, saj terja materialna utrditev tudi prilagoditev šolske mreže potrebam tako gospodarstva kot ostalih družbenih dejavnosti. Uresničevanje programa racionalizacije je možno samo na podlagi širše družbene ocene in skupnega dogovora izobraževalne skupnosti, neposrednih interesentov, predstavniških teles, družbeno-političnih organizacij šolskih kolektivov in drug.h.

II. priporočja:

a) Občinskim skupščinam:

Skladno z obveznostmi, ki jim jih nalagajo ustava in zakoni, naj še v letošnjem letu zagotovijo temeljnim izobraževalnim skupnostim potrebna dodatna finančna sredstva za kritje obveznosti, ki so nastale z novimi predpisi, in sredstva za pokritje obveznosti, ki izhajajo iz 41. člena zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja v SR Sloveniji.

Hkrati z uresničevanjem teh obveznosti naj sproti analizirajo celotno materialno stanje vzgoje in izobraževanja na svojem območju in do tiste mere utrjujejo vire sredstev, da bodo le-ti postali dovolj stabilni; te analize bodo prav tako omogočile popolnejšo oceno izvajanja zakona o izobraževalnih skupnostih in o financiranju vzgoje in izobraževanja in pravočasno omogočale takšno oblikovanje občinskih proračunov, da bodo zagotovljena izobraževalnim skupnostim trajnejša in stabilnejša sredstva.

b) Izobraževalnim skupnostim:

Izobraževalna skupnost SR Slovenije naj opusti proračunski način dotiranja in deli dopolnilna sredstva temeljnim izobraževalnim skupnostim po načelu selektivnosti ter na podlagi takšnih meril, s katerimi bo vzpodbujala občinske skupščine k intenzivnejšemu reševanju problemov financiranja temeljnih izobraževalnih skupnosti. Dopolnilna sredstva naj prejmejo predvsem temeljne izobraževalne skupnosti v tistih občinah, ki ne morejo pokriti vseh obveznosti, čeprav so racionalno razporedile svoje proračunske dohodeke in pokazale največjo pripravljenost za financiranje svojih šol, vključno strokovno šolstvo.

Izobraževalna skupnost SR Slovenije naj bo skupaj z Gospodarsko zbornico SR Slovenije pobudnik za ustanovitev posebnih izobraževalnih skupnosti, kjer so zanje dani pogoji. Za realizacijo te naloge mora republiška izobraževalna skupnost razpolagati z ustrezno večjimi finančnimi sredstvi.

Samoupravni organi izobraževalnih skupnosti naj vodijo ob pričakovanih materialnih spremembah tako politiko, ki bo v največji meri podpirala uresničevanje vzgojno-izobraževalnih ciljev. Pri tem je treba z vso odločnostjo diferencirati osebne dohodeke, pri čemer naj se kot merilo nagrajevanja upošteva tako delovna doba kot kakovost dela posameznikov in zavodov.

Pri izvajanju celotnega programa sanacije šolstva je treba zaustaviti razširjanje izobraževalne dejavnosti, dokler ne bo dosežena s stališči izvršnega sveta in s temi sklepi programirana sanacija šolstva.

Velik osip v vseh vrstah šol je težak družbeni problem, ki ima občutne materialne posledice; prosvetni delavci, izobraževalne skupnosti in strokovne službe naj mu zato posvetijo posebno pozornost.

Št. 402-128/68

Ljubljana, dne 24. julija 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

219.

Na podlagi 148. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora in na seji gospodarskega zbora dne 17. julija 1968 razpravljala o zunanjetrgovinski menjavi v SR Sloveniji in o problemih deviznega režima na osnovi stališč in predlogov komiteja za zunanjetrgovinsko dejavnost pri Izvršnem svetu Skupščine SR Slovenije do deviznega režima, gradiva republiškega sekretariata za gospodarstvo o zunanjetrgovinski menjavi slovenskega gospodarstva in njeni regionalni usmerjenosti ter predlogov Gospodarske zbornice SR Slovenije za dopolnitev deviznega režima in zunanjetrgovinskega sistema v letu 1968 in sprejela

SKLEP

o stališčih za spremembe in dopolnitve deviznega režima in zunanjetrgovinskega sistema

I

Osnovni problemi zunanjetrgovinske menjave in gospodarskih odnosov s tujino so se po uvedbi devizne reforme v preteklem in v začetku letošnjega leta še nadalje zaostri. Devizni režim je dopuščal taka gibanja izvoza in uvoza, ki so imela za posledico zmanjšanje izvoza v letošnjem letu s še vedno nezadovoljivo regionalno usmerjenostjo, kar je povzročilo povečanje primanjkljaja v konvertibilnih in povečanje presežka v klirinških devizah ter občutno zmanjšanje menjave z deželami v razvoju. Sicer pozitivni ukrepi za liberalizacijo uvoza so v vrsti primerov neugodno vplivali na razvoj domače proizvodnje zato, ker niso bili hkrati z liberalizacijo uvoza uveljavljeni ustrezni ukrepi za zaščito domače proizvodnje in ukrepi za povečanje izvoza.

Ukrepi, ki so jih sprejeli konec 1967. leta in v začetku 1968. leta zvezni organi, rešujejo le posamezne najbolj aktualne probleme, predvsem zmanjšanje deficita v konvertibilnih devizah z omejitvami uvoza zaradi zaščite domače proizvodnje, ne predstavljajo pa sistemskih dopolnitev deviznega režima in zunanjetrgovinskega sistema za reševanje osnovnih problemov gospodarskih odnosov s tujino. Številne omejitve uvoza kot so močnejše restrikcije v blagovnem režimu.

odrejanje podjetij, ki smejo uvažati določene proizvode, soglasja za uvoz itd. povzročajo med drugim povečanje stroškov uvoza in zmanjšujejo konkurenčno sposobnost proizvajalcev — izvoznikov pri nastopu na tujih trgih.

Slabost teh ukrepov pa je tudi v tem, da večajo administrativne pristojnosti zveznih upravnih organov. Sklepanje in izvršitev posameznih poslov so odvisne od njihovih ocen in odločitev ter delovne organizacije nimajo enakih pogojev gospodarjenja in osnove za vodenje dolgoročnejshe poslovne politike.

Nakazani problemi ob hkratnem povečanju konkurence na svetovnem trgu ter ob povečanih protekcionističnih ukrepih zahtevajo čimprejšnje spremembe in dopolnitve deviznega in zunanjetrgovinskega sistema predvsem s takimi ukrepi, ki bodo podpirali večanje zunanjetrgovinske menjave in ublažili težave v plačilni bilanci. Osnova za uveljavljanje teh sprememb in dopolnitev je v sedanji fazi lahko le obstoječi devizni režim, ker je potrebno spremembe in dopolnitve izvršiti v kratkem času in ker bi uveljavljanje nezadostno proučenih, bistvenih sprememb deviznega režima v kratkem roku vneslo dodatne motnje v poslovanje gospodarskih organizacij in s tem privedlo do nadaljnjegega poslabšanja zunanjetrgovinske menjave.

Skupščina SR Slovenije zahteva, da se sedanji zunanjetrgovinski sistem in devizni režim izpopolni na podlagi naslednjih stališč:

1. Osnova za določanje ukrepov za pospeševanje izvoza za konvertibilne in druge za plačilno bilanco važne devize, mora biti ustvarjanje takih pogojev, da se bo konkurenčnost naših proizvajalcev — izvoznikov izenačila s tujimi glede pogojev za nabavo reprodukcijskega materiala ter glede davčnih, carinskih, kreditnih, deviznih in blagovnih olajšav ter pogojev.

Za pospeševanje izvoza je odločilne važnosti tudi ustvarjanje drugih pogojev za zniževanje proizvodnih stroškov izvoznikov. Zato se morajo v deviznem režimu predvideti ukrepi, ki bodo pospeševali rekonstrukcijo in modernizacijo ter uvajanje sodobnih tehnoloških postopkov pri tistih gospodarskih organizacijah, ki se vključujejo v mednarodno delitev dela.

2. Regionalno usklajevanje uvoza in izvoza mora temeljiti na stalnem povečevanju obsega zunanjetrgovinske menjave. V skladu s tem se je treba posluževati na konvertibilnem področju predvsem ukrepov za povečanje izvoza in ne ukrepov za zmanjševanje uvoza, na klirinškem področju pa je treba ob upoštevanju istih načel glede na specifične pogoje obravnavati usklajevanje menjave za vsako državo posebej.

Pri regionalnem usmerjanju uvoza in izvoza je treba povezovati ekonomske interese izvoznikov in uvoznikov, tako da bodo v večji meri odgovorni za svoje zunanjetrgovinsko poslovanje oziroma da bodo odvisni od rezultatov, ki jih ustvarjajo s svojim zunanjetrgovinskim poslovanjem.

3. Osnova deviznega in blagovnega režima mora biti liberalizacija uvoza, ki je predpogoj za stabilnost trga in za večje vključevanje v mednarodno delitev dela.

Liberalizacija uvoza bo lahko uspešna le, če bo postopna in če bo temeljila na naših sedanjih in predvidenih možnostih plačilne bilance in če bo upoštevala konkurenčno sposobnost naše industrije. Zaradi pospeševanja proizvodnje in povečevanja izvoza proizvodov z višjo stopnjo predelave je treba dajati prednost liberalizaciji uvoza surovin in reprodukcijskega materiala, s čimer bo dosežen večji narodni dohodek in večji devizni učinek pri izvozu.

4. Za zadolževanje v tujini mora postati odločilna devizna kreditna sposobnost gospodarskih organizacij in poslovnih bank. Zaradi tega je treba njihovo devizno kreditno sposobnost krepiti in zmanjševati zadolževanje federacije za potrebe gospodarstva.

5. Z deviznimi in zunanjetrgovinskimi ukrepi je treba zagotavljati enake pogoje gospodarjenja in zato niso sprejemljive rešitve, ki se nanašajo samo na posamezne gospodarske organizacije ali dejavnosti. V skladu s tem je treba iz splošno veljavnega deviznega režima in zunanjetrgovinskega sistema izključiti neposredno subvencioniranje in izjeme, ki koristijo le posameznim gospodarskim organizacijam ali dejavnostim. Enoten tretman vseh gospodarskih organizacij ali dejavnosti bo omogočil vzpostavitev bolj uspešnega in bolj enostavnega deviznega režima.

6. Obstoječa protislovja in vrsta nerešenih osnovnih problemov na področju ekonomskih odnosov s tujino zahtevajo, da se zunanjetrgovinski in devizni režim prouči tudi kompleksno in se uskladi z načeli gospodarskega sistema in samoupravljanja v gospodarstvu. V ta namen je treba poleg postopnega večanja deviznih sredstev, s katerimi razpolagajo gospodarske organizacije na osnovi doseženega izvoza in postopnega širjenja možnosti njihove uporabe, proučiti tudi možnost uvedbe organiziranega deviznega trga pooblaščenih bank, na katerem bi imela narodna banka Jugoslavije predvsem nalogo intervenirati, če bi tečaj za konvertibilne devize pričeli odstopati od uradnega tečaja ali če bi se tečaj za posamezne vrste klirinških deviz formirali izven vnaprej predvidenih limitov.

II

V skladu z navedenimi stališči je treba čimprej, najkasneje pa do začetka 1969. leta, kot najvažnejše sprejeti in uveljaviti naslednje spremembe in dopolnitve veljavnega deviznega in zunanjetrgovinskega režima:

1. Sedanji način dodeljevanja globalne devizne kvote za uvoz surovin in reprodukcijskega materiala iz konvertibilnega področja, ki temelji na doseženem uvozu iz leta 1966, ustvarja neenake pogoje gospodarjenja istovrstnih gospodarskih organizacij in onemogoča povečanje izvoza na konvertibilno področje. Zato je treba v močnejši meri uveljaviti kot osnovo za dodeljevanje deviznih sredstev po režimu globalne devizne kvote obseg in stopnjo povečanja izvoza na konvertibilna področja ter zmanjšati vpliv doseženega uvoza v letu 1966. Tako naj bi dobila podjetja, ki povečujejo izvoz na konvertibilna področja nad doseženim obsegom v letu 1966 oziroma 1967, tudi sorazmerno večjo devizno kvoto.

Neenake pogoje gospodarjenja povzročata sedanji način dodeljevanja globalne devizne kvote za uvoz surovin in reprodukcijskega materiala iz konvertibilnega področja zlasti pri tistih gospodarskih organizacijah, za katere velja režim obvezne vezave uvoza z izvozom. Zato je potrebno spremeniti predpise o dodeljevanju in uporabi globalne devizne kvote za uvoz surovin in drugega materiala za reprodukcijo tistim gospodarskim organizacijam, ki bodo tudi 1969. leta še ostale pod režimom obvezne vezave, da bodo kriteriji za dodeljevanje globalne devizne kvote v načelu enaki za vse gospodarske organizacije iste proizvodne grupacije.

2. Velik obseg uvoznih omejitev, ki so bile uvedene zaradi zaščite domače proizvodnje in zaradi usmerjanja uvoza ter iz plačilnobilančnih razlogov, zahteva, da se izvoznikom za konvertibilne in druge za plačilno bilanco važne devize prizna pravica do uvoza surovin in drugega reprodukcijskega materiala, ki je potreben za proizvodnjo izvoznega blaga pod pogojem, da predložijo ustrezne devizne in druge garancije poslovnih bank za izvršitev svojih izvoznih obveznosti.

Izvoznikom na konvertibilna tržišča je treba dati tudi prednost pri dodeljevanju blagovnih kontingentov kot tudi pri uvozu blaga, za katerega veljajo drugi restriktivni uvozni režimi; morali bi biti oproščeni vnaprejšnjega polaganja dinarske protivrednosti; dovoliti bi se jim morala prekoračitev limita 5.000 dolarjev, določenega za velika plačila, in omogočiti bi jim morali najmanjše kreditov tujih dobaviteljev.

3. Sedanji mehanizem za povračilo carin zahteva obsežno in drago administracijo ter priznava povračilo carin le v primerih, če se uvaža blago zaradi izvoza in če uvoz in izvoz izvrši ista gospodarska organizacija. Gospodarske organizacije se povračila carin v mnogih primerih zato ne poslužujejo, sam sistem pa vzpodbuja uporabo uvoženih surovin in reprodukcijskega materiala za proizvodnjo, namenjeno izvozu. Zato je treba pri uvozu na konvertibilna področja uvesti povračilo carin pavšalno po grupah proizvodov v višini povprečne uvozne substance izvoženega proizvoda in ne glede na to, ali je v proizvodu, ki se v konkretnem primeru izvaža, domača ali uvožena surovina.

Poleg povračila carin pa je treba pri surovinah, materialu za reprodukcijo in dopolnilni opremi, ki jo proizvodne organizacije uvažajo zaradi izdelave proizvodov za izvoz na konvertibilna področja, tudi poenostaviti postopek pri odobravanju začasnega uvoza. Prav tako pa je treba s pomočjo carinskih shramb, skladišč ter prostih carinskih in industrijskih con omogočiti ne le skladiščenje in tranzitni promet, temveč tudi vzpodbujati predelavo uvoženih surovin, reprodukcijskih materialov in delov kakor tudi proizvodnjo za izvoz.

4. Sedanja retencijska kvota ne omogoča modernizacije izvozne industrije in sklepanja proizvodno-finančnih in kreditnih aranžmanov s tujimi partnerji. Posledica tega je, da se izvozno usmerjena industrija prepočasi usposablja za širše nastopanje na inozemskih trgih, kar se negativno odraža na plačilno bilanco.

Iz teh razlogov je neobhodno povečati osnovno stopnjo retencijske kvote za proizvodne organizacije, predvsem pa uvesti njeno progresivnejše naraščanje v odvisnosti od povečanja izvoza. Liberalizirati je treba tudi uporabo retencijske kvote tako, da lahko gospodarska organizacija kupi za retencijsko kvoto vse surovine in reprodukcijski material, ki ga potrebuje za svojo proizvodnjo, ne glede na uvozni režim, ki velja za to blago. Omogoči naj se tudi prosto združevanje sredstev retencijske kvote med gospodarskimi organizacijami kot tudi med njimi in bankami.

Povečanje retencijske kvote bo vplivalo na zboljšanje plačilne bilance, ker bo imelo za posledico povečanje izvoza.

5. Da bi se povečal neblagovni priliv konvertibilnih deviz, je treba poleg ukrepov za pospeševanje turizma s konvertibilnih področij predvideti tudi vrsto drugih ukrepov, ki bodo stimulatивно delovali na povečanje neblagovnega priliva. Med drugimi je treba

liberalizirati vplačila na devizne račune državljanov, razširiti prodajo za devize v notranji trgovini za vse proizvode (z 10% popustom za vse industrijske proizvode, vključno proizvode prehranske industrije), razširiti prodajo za devize s prodajnih skladišč proizvajalcev na vse industrijske proizvode, v večji meri z obrestmi stimulirati hranilne vloge naših državljanov, ki žive v tujini, ter omogočiti devizna vlaganja tujih pravnih in fizičnih oseb pri jugoslovanskih bankah.

6. Kooperacijski odnosi gospodarskih organizacij s tujimi partnerji se ne razvijajo zadovoljivo, ker predpisi urejajo to področje predvsem z vidika zaščite plačilne bilance in ker je s predpisi dolgoročna proizvodna kooperacija preozko definirana.

Zato je treba spremeniti definicijo dolgoročne proizvodne kooperacije tako, da lahko gospodarske organizacije kooperirajo tudi s finalnimi proizvodi iste tehnološke skupine ne glede na uvozni režim, če gre za specializacijo proizvodnje, kompletiranja asortimana in delitev tržišč ter da se dopusti prodaja teh finalnih proizvodov tudi na domačem trgu. Hkrati je treba predvideti tudi carinske olajšave v okviru dolgoročnih kooperacijskih pogodb za sestavne dele, ki so sedaj obremenjeni z enakimi carinami kot finalni proizvodi.

7. Sistem kreditiranja izvoza investicijskih dobrin kot pomembnega instrumenta za večanje izvoza je treba razvijati tako, da bodo postajala osnovni vir kreditiranja sredstev gospodarskih organizacij in bank.

Takoj pa je treba dopolniti refinanciranje izvoza opreme na kredit, tako da bi omogočili refinanciranje izvoza vsaj serijske opreme in nekaterih drugih trajnejših dobrin na kredit do dveh let. Poleg tega je treba tudi poenostaviti in stabilizirati sedanji način refinanciranja izvoza na kredit.

Sedanje možnosti za zavarovanje izvoznih in kreditnih rizikov je treba razširiti tako, da bodo pokriti vsi osnovni riziki, ki se redno pojavljajo pri izvozu investicijskih dobrin.

8. Zmanjšanje blagovne izmenjave s klirinškimi državami, posebno pa z evropskimi socialističnimi državami, zahteva pospešene ukrepe, da se izmenjava s temi državami vzpostavi na višji ravni in da se stalno povečuje skladno s pogoji, ki jih nudijo ta tržišča. V ta namen je potrebno doseči predvsem skladnejša razmerja v plačilnih odnosih s temi državami in v ta namen podvzemanje ustrezne ukrepe na bilateralni osnovi, ukrepe za povečevanje uvoza ter ukrepe za reguliranje izvoza blaga in storitev.

V naslednjem obdobju je predvsem potrebno regulirati izvoz v tiste klirinške države, s katerimi se suficit še ni pričel zmanjševati, in to z ustreznim povečanjem disparitetnih tečajev za izvoz blaga in storitev v take države kakor tudi z izdajanjem soglasnosti za izvoz le tistim gospodarskim organizacijam, ki svoj izvoz v klirinške države s stalnimi suficiti pokrivajo z uvozom, bodisi same bodisi skupaj z drugimi gospodarskimi organizacijami.

To bi poleg sklačajneje menjave pospešilo tudi formiranje poslovnih skupnosti izvoznikov, uvoznikov in poslovnih bank, katerih namen bi bil usklajevanje menjave blaga in storitev s klirinškimi državami. Gospodarske organizacije pa bi za uvozne in izvozne posle, ki bi jih realizirale v okviru takih poslovnih skupnosti, same dogovorno določale tečaje za izvoz in uvoz

in zanje ne bi veljali disparitetni tečaji, ki jih določa narodna banka.

Soglasja za izvoz je potrebno izdajati predvsem tistim gospodarskim organizacijam, ki imajo s partnerji v klirinških državah sklenjene sporazume o dolgoročni proizvodni kooperaciji z usklajenimi medsebojnimi dobavami.

9. Poseben pomen je treba dati ukrepom za povečanje menjave z deželami v razvoju, ki v zadnjem času zaostaja za potencialnimi možnostmi, ki jih nudijo ta tržišča. Majhne plačilne možnosti teh dežel in nizka akumulativnost njihovega gospodarstva zahtevajo ustrezne napore glede izvoza investicijskih dobrin in tudi drugih proizvodov na kredit. V devizni sistem in zunanjetrgovinski sistem je treba vgraditi ustrezne ukrepe za pospeševanje izvoza v te dežele in uvoza iz njih kakor tudi ustrezne ukrepe za usklajevanje menjave. Instrumentariju za regionalno usmerjanje menjave z deželami v razvoju je treba dati preferenčni tretman.

Pri dopolnitvi sedanjega deviznega režima in zunanjetrgovinskega sistema je treba upoštevati predvsem ukrepe, ki se uporabljajo za povečanje menjave s konvertibilnimi področji. V tem pogledu podpira Skupščina SR Slovenije predloge, ki jih je predložila Gospodarska zbornica SR Slovenije Skupščini SR Slovenije in zveznim organom.

St. 330-11/68

Ljubljana, dne 17. julija 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

220.

Na podlagi 150. člena ustave SR Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 18. julija 1968 in na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 23. julija 1968 sprejela

SKLEP

o stališčih k predlogu sistema za zagotovitev osnovnega zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja prebivalstva

O predlogu sistema za zagotovitev osnovnega zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja prebivalstva, ki ga je kot gradivo za javno razpravo sprejela zvezna skupščina na skupni seji zveznega in socialno-zdravstvenega zbora dne 28. februarja 1968, je tekla v Sloveniji široka javna razprava. Že meseca marca je bil zvezni predlog obravnavan na bazenskih posvetovanjih, ki so jih vodili poslanci republiškega in socialno-zdravstvenega zbora Skupščine SR Slovenije. Da bi razprave o zveznem predlogu dobile konkretno vsebino, je skupina poslancev in strokovnjakov Skupščine SR Slovenije izdelala predlog za izpopolnitev sistema zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja ter ga meseca maja dala v javno razpravo.

O obeh predlogih so v mesecu maju in juniju razpravljali pristojni odbori in zbori Skupščine SR Slovenije, občinske skupščine, organizacije SZDL, delovne in sindikalne organizacije, strokovna društva, republiški in regionalni zdravstveni centri, komunalne skupnosti socialnega zavarovanja in zdravstveni zavodi.

O ugotovitvah in predlogih javne razprave so konec meseca junija razpravljali še predsedstvo republiške konference SZDL, predsedstvo republiškega sveta sindikatov Slovenije in skupščina republiške skupnosti socialnega zavarovanja delavcev.

Upoštevajoč stališča in predloge, izražene v javni razpravi, je Skupščina SR Slovenije

ugotovila:

1. Zvezni predlog se od predloga delovne skupine poslancev in strokovnjakov Skupščine SR Slovenije ne razlikuje glede osnovnih ciljev, ki jih želimo doseči z reformo zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja. Ti cilji so: zagotovitev bolj učinkovitega zdravstvenega varstva, dosledna uveljavitev samoupravljanja v zdravstvenem zavarovanju ter izoblikovanje takih odnosov med skupnostmi zavarovanja in zdravstveno službo, ki bodo omogočali hitrejšo prilagajanje te družbene dejavnosti zahtevam in pogojem družbene reforme, ter zagotavljanje, da bo ekonomski položaj zdravstvene službe neposredno odvisen od njene učinkovitosti.

2. Med obema predlogoma so bistvene razlike glede konkretnih rešitev za doseg omenjenih ciljev:

— Zvezni predlog v bistvu pomeni graditev novega sistema, ne pa izpopolnitev obstoječega in njegovo prilagoditev družbeno-ekonomskemu razvoju. Zvezni predlog namreč opušta sedanji enotni sistem zdravstvenega zavarovanja delavcev in predvideva tri nove oblike zavarovanja: osnovno zdravstveno varstvo celotnega prebivalstva, zdravstveno zavarovanje delavcev za nesreče pri delu in poklicna obolenja ter zdravstveno zavarovanje delavcev oziroma kmetov.

Obstoječega sistema ne moremo v celoti negativno oceniti, saj so bili doseženi vidni uspehi na področju zdravstvenega varstva, predvsem na nekaterih območjih. Nujno je treba še nadalje odpravljati pomanjkljivosti, ki so se pokazale pri izvajanju tega sistema. To je možno doseči z ustreznimi izpopolnitvami v smeri krepitev samouprave zavarovancev ter večje zainteresiranosti zavarovancev, delovnih organizacij, družbeno-političnih skupnosti in zdravstvene službe za razvoj zdravstvenega varstva in za smotrnejšo potrošnjo na področju zdravstvenega zavarovanja.

— Zvezni predlog preveč računa s poprečnimi razmerami v državi. Ne upošteva specifičnosti družbeno-ekonomskega razvoja v posameznih republikah, doseženega nivoja zdravstvenega varstva, patologije in zdravstvene prosvetljenosti prebivalstva, razvitosti in organizacije zdravstvene službe ter njeno tehnološko raven, značilnosti dosedanjega razvoja zdravstvenega zavarovanja ter stopnje gospodarske in splošne razvitosti določenege območja. Brez upoštevanja teh elementov ni mogoče razvijati takšnega zdravstvenega varstva, ki bi zagotavljalo uspešno reševanje nalog, ki izvirajo iz nacionalne patologije in skladen razvoj z ekonomskimi možnostmi republik oziroma posameznih območij. Razlik v ravni zdravstvenega varstva ni mogoče odpraviti s predpisovanjem enakih pravic, temveč jih je treba postopoma odpravljati s politiko razvijanja in s širšimi ukrepi, ki bi izhajali iz celotnega družbeno-ekonomskega sistema.

— Realizacija zveznega predloga bi pomenila za Slovenijo korak nazaj na področju zdravstvenega zavarovanja. V naši republiki je namreč zdravstveno zavarovano skoraj že vse prebivalstvo od tega je zavarovancev-delavcev 80 %. Tudi zdravstveno zavarovanje kmetijskih zavarovancev že močno presega predvidene zvezne minimume in bistveno ne zaostaja za zdravstvenim varstvom zavarovancev-delavcev. Ni utemeljeno prelivanje sredstev iz sklada zdravstvenega zavarovanja delavcev v korist zdravstvenega zavarovanja kmetov. V prihodnje je treba posvetiti večjo pozornost zdravstvenemu varstvu aktivne populacije.

Socialni in politični razlogi terjajo, da zdravstvenega zavarovanja družinskih članov delavcev ne obravnavamo kot manj pomembno in fakultativno. Počutje in zdravje družine sta namreč zelo pomembna elementa za hitrejšo rast produktivnosti dela.

— Uresničitev zveznega predloga bi povzročila, da bi bil velik del regulative glede obsega pravic in njihovega materialnega kritja odtegnjen samoupravi zavarovancev, zapletenost v izvajanju zdravstvenega zavarovanja, povečanje režijskih in administrativnih stroškov, dezintegracij zdravstvene službe in s tem manj gospodarno porabo tistega dela narodnega dohodka, ki je namenjen za zdravstveno zavarovanje. Sedanje funkcionalno enovitost zdravstvene službe b razdrobili, službe ne bi racionalizirali in tudi ne zagotovili njene sedanje strokovne ravni ter njenega normalnega in potrebnega izpopolnjevanja. Sedanje izkušnje pri izvajanju zdravstvene politike in pri organizaciji zdravstvene službe v SR Sloveniji opozarjajo na nujnost, da se kompleksno zdravstveno varstvo in materialna ter kadrovska osnova v zdravstvu razvija vzporedno s celotnim sistemom zdravstvenega zavarovanja. Tudi sodobna medicinska znanost narekuje vsestransko obravnavanje človeka.

— V smislu zveznega predloga naj bi s skladom osnovnega zdravstvenega varstva upravljal poseben organ kot razdeljevalec sredstev, kar bi bilo v očitnem nasprotju s soglasno ugotovljeno potrebo po samoupravnem razvoju tudi na področju zdravstvenega varstva. To bi povzročilo prelivanje sredstev delavskega zavarovanja za potrebe drugih kategorij prebivalstva, kar bi imelo za posledico poslabšanje zdravstvenega varstva delavcev. Tega pa ne smemo dopustiti, ker smo se odločili za okrepitev zdravstvenega varstva aktivnih zavarovancev, ki je eden od pogojev za hitrejšo rast družbene produktivnosti dela.

— Enostranski je pristop glede izločanja zavarovanja za nesreče pri delu in poklicna obolenja iz enotnega zavarovanja. Tak pristop namreč ne vodi k celoviti orientaciji delovne organizacije k preventivi ter k vsestranski sanaciji delovnih pogojev kot elementa poslovanja in pridobivanja dohodka. Enostransko poudarjanje te vrste zavarovanja pomeni torej podcenjevanje kompleksa delovnih pogojev s stališča njihovih vplivov na zdravstveno integriteto delavca.

3. Dosedanje izkušnje glede organizacije zdravstvenega zavarovanja kažejo, da ima teritorialni princip mnoge prednosti pred »proizvodnim«. Teritorialni princip daje večje možnosti za enotnejše urejanje pravic in dolžnosti zavarovancev ter za organizacijo učinkovitejših in bolj gospodarnih zdravstvenih služb. Proizvodni princip ni združljiv z načelom solidarnosti, ker bi ustvaril neenakost v izhodiščih za priznavanje pravic, ki so pogojene z delom. Ta princip bi predvsem ustrezal večjim ali gospodarsko dobro stoječim —

lahko tudi samo privilegiranim — podjetjem in dejavnostim.

4. Ni dovolj jasno opredeljena vloga družbeno-političnih skupnosti, zlasti republik in komun, v celotni politiki zdravstvenega varstva. Zvezni predlog ne daje jasnega odgovora, kakšne naj bodo njihove pristojnosti npr. glede udeležbe zdravstvenega varstva v narodnem dohodku, razširjene reprodukcije v zdravstvu, nadaljnega razvijanja samouprave, programiranja zdravstvenega varstva, pomoči nerazvitim območjem itd.

5. Zvezni predlog prekoračuje zakonodajne pristojnosti federacije na področju zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja, zlasti še, če bi bile uveljavljene prve alternative, ki jim predlog daje očitno prednost. V primerjavi s sedanjim stanjem predlog nakazuje na eni strani razširitev regulativne pristojnosti družbeno-političnih skupnosti in samouprave zavarovancev, na drugi strani kot npr. pri osnovnem zdravstvenem varstvu ter zavarovanju za nesreče pri delu in poklicna obolenja pa celo zožuje sedanje pristojnosti zavarovancev in prihaja v nasprotju tudi z lastnimi ugotovitvami o potrebi čim širše decentralizacije in deefatizacije na področju zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja.

Na podlagi omenjenih ugotovitev je Skupščina SR Slovenije zavzela naslednja

stališča:

1. Uresničevanje ciljev družbene in ekonomske reforme terja tudi v zdravstvenem varstvu in zavarovanju ustrezne dopolnitve dosedanjega sistema v smeri izpopolnjevanja in nadaljnega izgrajevanja, pri čemer naj bi prišle do večje veljave pravice in obveznosti zavarovancev, delovnih organizacij in družbeno-političnih skupnosti.

Sistem zdravstvenega zavarovanja je treba izpopolnjevati in razvijati tako, da bo v perspektivi organsko prerasel v enotno zavarovanje vsega prebivalstva. Vse spremembe v sistemu zdravstvenega varstva in zdravstvenega zavarovanja morajo v kar največji meri omogočiti uresničitev tega cilja.

2. Osnovni cilji sprememb v zdravstvenem varstvu in zavarovanju so v zveznem predlogu pravilno opredeljeni, niso pa sprejemljive predlagane konkretne rešitve. Zlasti ni sprejemljiv predlog o opustitvi sedanjega enotnega sistema zdravstvenega zavarovanja in o vzpostavitvi novega sistema, ki bi temeljil na treh oblikah zavarovanja. Ohranitev enotnega zdravstvenega zavarovanja pa ne izključuje diferenciranega obravnavanja posameznih kategorij oziroma oblik zdravstvenega varstva znotraj tega sistema, ki se kažejo pri poklicnih obolenjih, invalidnosti in še nekaterih drugih rizikih.

V obstoječem sistemu zdravstvenega zavarovanja je treba povečati odgovornost delovnih organizacij za zdravje delavcev, predvsem za preprečevanje nesreč pri delu in poklicnih obolenj in vzpodbuditi neposredni interes delavcev pri skrbi za lastno zdravje. Vlogo delovnih organizacij je treba opredeliti tako, da bi kompleksneje zajela skrb za zdravstveno in delovno sposobnost delavcev.

3. Federacija naj na področju zdravstvenega zavarovanja sprejme le splošni zakon ter določi splošna načela in tiste oblike zdravstvenega varstva, ki morajo biti zagotovljene vsemu prebivalstvu. Republike naj konkretne rešitve sistema prilagodijo svojim možno-

stim in potrebam. Zaradi specifičnosti posameznih območij ni mogoče sprejeti enotnih rešitev niti v merilu federacije niti v merilu republike. Zato naj obseg pravic predvsem določajo samoupravni organi zdravstvenega zavarovanja delavcev oziroma kmetov v skladu z družbenimi zmogljivostmi na svojem območju. Zvezni zakon naj tudi ne posega v organizacijo zdravstvenega zavarovanja in zdravstvene službe.

4. Načelo vzajemnosti in solidarnosti ter načela in zahteve sodobne organizacije zdravstvene službe in izvajanje zdravstvenega varstva terjajo na teritorialnem in samoupravnem principu organizirane skupnosti zdravstvenega zavarovanja. Ustanoviti je treba ekonomsko močne rizične skupnosti, ki bodo sposobne zagotoviti doseženo raven zdravstvenega varstva in jo še nadalje razvijati. Takšne skupnosti bodo lažje zagotavljale kompleksno zdravstveno varstvo ter racionalnejšo organizacijo zdravstvene službe z razvito tehnologijo in specializacijo dela. Le v okviru močnih skupnosti ima namreč samoupravljanje zavarovancev tudi ustrezno materialno osnovo. Območjem, ki niso dosegla stopnje poprečne razvitosti, je treba nuditi pomoč z ustreznimi rešitvami v sistemu financiranja družbenopolitičnih skupnosti. Ni namreč mogoče pričakovati, da bi se lahko z območij, kjer se zbirajo relativno velika sredstva za zdravstveno varstvo, zaradi velikih problemov pri financiranju tega varstva prelivala sredstva zdravstvenega zavarovanja na druga ekonomsko šibkejša območja.

5. Pozavarovanje je treba izoblikovati tako, da bo zagotovilo ekonomsko porazdelitev bremen za določene rizike v okviru širšega območja in daljšega časovnega obdobja. Nedopustno je, da bi s pozavarovanjem krili slabši materialni položaj, težje možnosti poslovanja, neusklajenost med dohodki in izdatki in podobna gospodarska nesorazmerja pri posameznih skupnostih, kot je to že bilo doslej.

6. Družbeno-politične skupnosti naj imajo tudi v prihodnje pomembno vlogo pri razvoju in urejanju odnosov na področju zdravstvenega varstva in zavarovanja. Postati morajo osnovni nosilci zdravstvene politike na svojem območju, ki se realizira v dogovoru in odločitvah zavarovancev, zdravstvenih delavcev in delovnih organizacij, ter skrbeti za materialno osnovo razvoja zdravstvenega varstva, zlasti preventivnega, in za njegovo uresničevanje.

7. Nesprejemljivo je stališče zveznega predloga, na podlagi katerega naj bi se uveljavile predvidene spremembe v zdravstvenem varstvu in zavarovanju šele z letom 1970. Zato je treba že letos spremeniti oziroma dopolniti nekatere zvezne predpise, tako da bodo lahko republike in skupnosti zavarovanja samostojno urejale pereče probleme financiranja in organizacije zdravstvenega zavarovanja. V tej zvezi podpiramo iniciativo in prizadevanja Izvršnega sveta Skupščine SR Slovenije za spremembo oziroma dopolnitev temeljnega zakona o zdravstvenem zavarovanju.

Št. 190-1/68

Ljubljana, dne 24. julija 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

221.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 8. julija 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 24. julija 1968 sprejela

ODLOK

o sofinanciranju nakupa elektronskega računalnika

I

S tem odlokom se urejajo obveznosti sofinanciranja pri nakupu elektronskega računskega stroja »CDC« 3300 v obdobju 1968 do 1973. Celotna vrednost stroja po pogodbi, ki jo je sklenilo Združeno podjetje »Iskra« z inozemskim dobaviteljem, znaša 11,676.440 dinarjev, od tega 8,729.858 deviznih dinarjev.

II

Za sofinanciranje elektronskega računalnika iz I. točke tega odloka zagotovi Socialistična republika Slovenija skupno 4,039.600 dinarjev iz republiškega proračuna, od tega 2,633.600 dinarjev iz republiške devizne kvote, in sicer:

	din	od tega	dev. din
v letu 1968	1,806.000	od tega	400.000
v letu 1969	498.400	od tega	498.400
v letu 1970	472.562	od tega	472.562
v letu 1971	446.738	od tega	446.738
v letu 1972	420.875	od tega	420.875
v letu 1973	395.025	od tega	395.025

Druga sredstva, potrebna za nakup stroja v znesku 7,636.840 dinarjev, od tega 6,096.258 deviznih dinarjev, zagotovi Združeno podjetje »Iskra«.

III

Medsebojna razmerja med sofinancerji ureja posebna pogodba.

IV

Za izvajanje tega odloka neposredno skrbita republiški sekretariat za finance in zavod Socialistične republike Slovenije za statistiko.

Poročilo o izvršitvi tega odloka bo Skupščini Socialistične republike Slovenije predložil Izvršni svet Skupščine Socialistične republike Slovenije.

V

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 405-34/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

Skupščina
Socialistične republike Slovenije

Predsednik:
Sergej Kraigher l. r.

222.

Na podlagi 151. člena ustave Socialistične republike Slovenije je Skupščina Socialistične republike Slovenije na seji republiškega zbora dne 8. julija 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 24. julija 1968 sprejela

ODLOK

o finančnem programu za sofinanciranje graditve osnovne šole Veržej

I

S tem odlokom se ureja sofinanciranje SR Slovenije pri graditvi osnovne šole Veržej, ki jo bosta uporabljala vzgojni zavod v Veržeju in osnovna šola v Veržeju. Investitor za to graditev je občina Ljutomer.

II

Graditev objekta iz prejšnje točke se prične v letu 1968 in bo končana do avgusta 1969. Skupna vrednost investicije znaša 1.848.000 din ter obsega pripravljalna gradbena in obrtniška dela, šolsko opremo, stroške za zunanje priključke, ureditev okolice, stroške investitorja, 2-odstotni prispevek za Skopje in plačilo 10-odstotnega garancijskega pologa.

Sredstva v znesku 1.683.000 din so namenjena za financiranje investicijskih del, šolske opreme in stroškov investitorja ter za plačilo 2-odstotnega prispevka za Skopje. Znesek 165.000 din pa je potreben za plačilo 10-odstotnega garancijskega pologa.

Sredstva garancijskega pologa v višini 10 % od skupnega zneska investicij so namenjena za zavarovanje izplačila investicijskih stroškov, ki bi presegali stroške po investicijskem programu. Sredstva za garancijski polog zagotovi investitor. Neparabljeni del garancijskega pologa vrne banka investitorju, ko bo izdana odločba, da se sme zgrajeni investicijski objekt uporabljati, in ko bo predložen dokončen obračun investicije.

	din
Vrednost investicijskih del v letu 1968 znaša	1.006.500
in sicer za:	
— investicijska dela s prispevki	841.500
— plačilo 10-odstotnega garancijskega pologa	165.000
Vrednost investicijskih del s prispevki v letu 1969 znaša	841.500

III

Sredstva za graditev objekta iz I. točke tega odloka zagotovi SR Slovenija in občina Ljutomer.

Po investicijskem programu za graditev osnovne šole Veržej je razmerje med prostori in s tem tudi med stroški za potrebe obeh zavodov 50 : 50.

	din
Skupna vrednost investicijskih del s prispevki po investicijskem programu znaša	1.683.000
od tega zagotovi:	
— občina Ljutomer	841.500
— SR Slovenija	841.500
Občina Ljutomer zagotovi sredstva za financiranje investicije v letu 1968 v znesku	1.006.500

in sicer za:	din
— investicijska dela s prispevki	841.500
— 10-odstotni garancijski polog	165.000
SR Slovenija zagotovi sredstva za financiranje investicije v letu 1969 iz sredstev proračuna SR Slovenije v znesku	841.500

IV

Za izvajanje tega finančnega programa neposredno skrbita republiški sekretariat za finance ter republiški sekretariat za prosveto in kulturo.

Izvršni svet Skupščine SR Slovenije predloži ob koncu leta in ob koncu investicijskih del Skupščini SR Slovenije poročilo o izvajanju tega finančnega programa.

V

Ta odlok začne veljati naslednji dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

Št. 402-75/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:
Sergej Kraigher I. r.

223.

Na podlagi 174. in 175. člena ustave Socialistične republike Slovenije in v zvezi z odlokom o ustanovitvi komisije Skupščine SR Slovenije za vprašanja borcev NOV (Uradni list SRS, št. 22-167/68) je Skupščina SR Slovenije na seji republiškega zbora dne 28. maja 1968, na seji gospodarskega zbora dne 28. maja 1968, na seji prosvetno-kulturnega zbora dne 5. junija 1968, na seji socialno-zdravstvenega zbora dne 24. maja 1968 in na seji organizacijsko-političnega zbora dne 24. julija 1968 sprejela

ODLOK

o izvolitvi predsednika, podpredsednika in članov komisije Skupščine SR Slovenije za vprašanja borcev NOV

V komisijo Skupščine SR Slovenije za vprašanja borcev NOV se izvolijo:

- za predsednika:
Vlado Črne, poslanec republiškega zbora Skupščine SR Slovenije,
- za podpredsednika:
Mirko Remec, poslanec republiškega zbora Skupščine SR Slovenije,
- za člane:
Anton Debevec, poslanec socialno-zdravstvenega zbora Skupščine SR Slovenije,
Traudi Kladivar-Krese, advokat, advokatska pisarna združenega železniškega transportnega podjetja Ljubljana,
Ljudmila Krese, poslanec organizacijsko-političnega zbora Skupščine SR Slovenije,
Marjan Lenarčič, sekretar kontrolne komisije CK ZK Slovenije,
Ciril Mravlija, poslanec gospodarskega zbora Skupščine SR Slovenije,

Matija Nadižar, sodnik Vrhovnega sodišča SR Slovenije,

dr. Rudolf Obračunč, član komisije za socialno-zdravstvena vprašanja pri republiškem odboru Zveze združenj borcev NOV Slovenije,

Ivan Simončič, pomočnik generalnega direktorja kreditne banke in hranilnice Ljubljana,

Franc Simonič, član predsedstva republiške konference SZDL Slovenije,

Ivo Svetina, član nadzornega odbora republiške konference SZDL Slovenije,

Vanda Škodnik, poslanec prosvetno-kulturnega zbora Skupščine SR Slovenije,

Ela-Atena Ulrih, poslanec republiškega zbora Skupščine SR Slovenije,

Mirko Zlatnar, član kontrolne komisije CK ZK Slovenije.

St. 111-80/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

**Skupščina
Socialistične republike Slovenije**

Predsednik:

Sergej Kraigher i. r.

224.

Na podlagi 16. alinee 135. člena in 4. alinee 152. člena ustave Socialistične republike Slovenije ter II. amandmaja k ustavi Socialistične republike Slovenije, v zvezi s 6. in 10. členom zakona o gospodarskih sodiščih v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 20-221/65) in s 45. členom zakona o gospodarskih sodiščih (Uradni list SFRJ, št. 7-83/65) je republiški zbor Skupščine SR Slovenije na seji dne 17. julija 1968 sprejel

ODLOK

**o določitvi števila in izvolitvi sodnikov porotnikov
okrožnega gospodarskega sodišča v Ljubljani**

I

Okrožno gospodarsko sodišče v Ljubljani ima 161 sodnikov porotnikov.

II

Za sodnike porotnike se izvolijo:

Vladimir Akički, inštruktor tehnično informativne službe »Izolirka«, tovarna izolacijskega materiala, Ljubljana;

Božo Alič, načelnik oddelka za gospodarstvo skupščina občine Ljubljana-Moste-Polje;

Cilka Anžič, strokovni svetovalec za sadjarstvo in vinogradništvo, republiški sekretariat za gospodarstvo;

Stojan Armič, samostojni svetovalec za raziskovalno delo, republiški sekretariat za prosveto in kulturo, Ljubljana;

Franci Balanč, programer in analitik poslovanja, tovarna gumijevih izdelkov »Sava«, Kranj;

Av gust Belič, vodja oddelka za specialne elektronike in kontaktne, inštitut za elektroniko in vakuumsko tehniko, Ljubljana;

Danica Belopavlovič, taksator-projektant, gozdno gospodarstvo Novo mesto;

Marija Benčina, računovodja, stanovanjsko podjetje Kočevje;

Cveto Bogataj, šef proizvodnje, »Elma«, tovarna elektromateriala, Ljubljana-Crnuče;

Vladimir Bogataj, v. d. direktorja poslovalnice Fersped, združeno železniško transportno podjetje, transportno podjetje Ljubljana;

Vladimir Bole, direktor biroja, združeno železniško transportno podjetje, turistično transportni biro Ljubljana;

Nada Božič, računovodja, gostinsko podjetje kavarna »Evropa«, Ljubljana;

Jože Brezan, sekretar, Agrokombinat Barje, Ljubljana;

Kati Breznik, šef materialnega knjigovodstva, »Energoinvest«, tovarna transformatorjev, Ljubljana-Crnuče;

Lojze Briški, načelnik, uprava inšpekcijskih služb, Ljubljana;

Janko Burnik, upravitelj, zdravstveni dom Jesenice;

dr. Miha Butina, vodja ekonomsko analitičnega sektorja, republiški zavod za socialno zavarovanje, Ljubljana;

Jože Cesar, upokojenec, Ljubljana, Pot na Golovec št. 9;

Josip Cestnik, samostojni raziskovalec v raziskovalnem oddelku razvojnega sektorja, strojna tovarna Trbovlje;

Franc Čačovič, vodja oddelka za masivne konstrukcije in modele, zavod za raziskavo materiala in konstrukcij, Ljubljana;

Ladislav Černivec, obratovodja proizvodnje, tovarna kleja, Ljubljana;

Vladimir Češnovar, vodja nabavnega sektorja, Kolinska tovarna hranil, Ljubljana;

Stane Čož, vodja splošnega oddelka, komunalno podjetje »Snaga«, Ljubljana;

Kosta Da Damos, tehnični svetovalec v proizvodnji, Titovi zavodi, Litostroj, Ljubljana;

Ciril Dimnik, upravnik, vodja komercialne službe, tehniška založba Slovenije, Ljubljana;

Vladimir Dobrota, premoženjsko pravni referent, skupščina občine Ljubljana-Moste-Polje;

Alojz Dolgan, pravni referent, železarna Jesenice;

Marjan Dolinar, obratovodja oplemenitilnice, bombažna predilnica in tkalnica Tržič;

Branko Dolžan, pravni svetovalec, građbeno podjetje »Tehnika«, Ljubljana;

Vekoslav Drašler, tehnični vodja, »KIP«, keramika in pečarstvo, Ljubljana;

Miro Dražumerič, referent v pripravi dela I. IMP, industrijsko montažno podjetje, Ljubljana;

Vendelin Dvorak, upokojenec, Ljubljana, Pražakova št. 11/I;

Stane Ermenc, vodja brezalkoholnega sektorja, »Slovenija-vino«, Ljubljana;

Pavle Erzin, direktor tehničnega sektorja, Contal, izvoz-uvoz — tehnična trgovina, Ljubljana;

Mirko Fetih, strokovni sodelavec za pravna vprašanja, poslovno združenje za trgovino, Ljubljana;

Hano Florjančič, pomočnik direktorja sektorja, Koteks-Tobus, import-export, Ljubljana;

Breda Fojkar, sekretar, trgovsko izvozno podjetje za domačo in umetno obrt »Dom«, Ljubljana;

Karel Frančeškin, načelnik oddelka za gospodarstvo, gradbene in komunalne zadeve, skupščina občine Jesenice;

dr. Ivo Freljh, direktor splošnega sektorja, »Slovenija-avto«, trgovsko podjetje, Ljubljana;

Jelka Gašperin, davčni inšpektor, skupščina občine Radovljica;

Bogo Germovšek, sekretar, trgovsko izvozno in uvozno podjetje z elektrotehničnim materialom »Elektrotehna«, Ljubljana;

Albin Gnidovec, šef administracije, industrija platnenih izdelkov »Induplati«, Jarše;

Ana Gole-Bevc, referent za plan in analize, skupščina občine Kočevje;

Peter Golob, direktor šolskega obrata, gostinski šolski center, Ljubljana;

Nada Gorše, svetovalec-analitik za področje kulture, republiški sekretariat za prosveto in kulturo;

Andrej Grča, direktor, zavod za izmero in kaster zemljišč, Novo mesto;

Dušan Gregorin, energetik za prenos in razdeljevanje energije, poslovno združenje energetike SR Slovenije, Ljubljana;

Stane Gričar, kalkulanta, tovarna karoserij, »Avtomontaža«, Ljubljana;

Alojz Gunčar, komercialni direktor, investicijski biroji Trbovlje;

Ciril Habe, vodja raziskave trga, tovarna gumi-jevih izdelkov »Sava«, Kranj;

Pavle Hartman, vodja analitsko-kontrolne službe, veleblagovnica »Nama«, Ljubljana;

Tone Hegler, vodja oddelka za inozemski turizem, SAP, prometno podjetje, Ljubljana;

Miran Heric, vodja splošnega sektorja, Kolin-ska tovarna hranil, Ljubljana;

Andrej Hribar, šef za investicije, »Lek«, tovarna farmacevtskih in kemičnih izdelkov, Ljubljana;

Radoš Hribernik, vodilni projektant, »Projekt« — nizke zgradbe, Ljubljana;

Ciril Hudovernik, pomočnik direktorja podružnice, služba družbenega knjigovodstva, podružnica 515, Kranj;

Lojze Jamnik, direktor, gostinsko podjetje »Daj-Dam«, Ljubljana;

Albin Jančar, upokojenec, Ljubljana, Pot na Rakovo jelšo št. 52;

Maver Jerkič, vodja tehničnega oddelka, podjetje za stanovanjsko in komunalno gospodarstvo, Kranj;

Silvo Jordan, pomočnik direktorja medkrajev-nega potniškega prometa, Ljubljana-Transport, komunalno podjetje za izvrševanje prevoznih in delavniških uslug, Ljubljana;

Marija Kacin, šef poslovalnice za Azijo in Afriko, »Intertrade«, podjetje za mednarodno trgovino, Ljubljana;

Breda Kalabič, gospodarsko pravni referent, skupščina občine Jesenice;

Marjan Kavčič, direktor sektorja skladišč, špedicije in prevozov, »Metalka«, trgovsko izvozno in uvozno podjetje z izdelki črne in barvne metalurgije, kovinskim in tehničnim blagom, stroji in industrijsko opremo, Ljubljana;

Martin Kavšek, direktor, trgovsko podjetje »Bonboniera«, Ljubljana;

Anton Kemperle, računovodja, lesno industrijsko podjetje »Češnjica«, Zelezniki;

Nuša Kerševan, poslovni sekretar, »Slovenija-les«, podjetje za izvoz, uvoz in notranji trg lesa in lesnih izdelkov, Ljubljana;

Slavka Keržan, analitik, skupščina občine Ljubljana-Moste-Polje, Ljubljana;

Franc Klun, vodja splošnega sektorja, Tovarna kovinske galanterije, Ljubljana;

Marjanca Kobe, vodja oddelka za raziskavo kvalitete, združeno podjetje Iskra Kranj, organizacija: zavod za avtomatizacijo, Ljubljana;

Jože Kočevan, tehnični vodja tovarne kondenzatorjev, združeno podjetje Iskra Kranj, organizacija: tovarna kondenzatorjev, Semič;

Vida Kodela-Stoviček, vodja analize trga, »Svilanit«, tekstilna tovarna Kamnik;

Emil Kohne, tehnični vodja obrata, Zasavski premožavniki Trbovlje, rudnik Hrastnik;

Konrad Kokot, pomočnik šefa montaž, »Termika«, industrijsko in montažno podjetje za izolacije, Ljubljana;

Stanko Kolbezen, komercialni direktor, IMP, industrijsko montažno podjetje, Ljubljana;

Stane Kompare, vodja splošnega sektorja, komunalni servis, Kranj;

Albina Koprivec, računovodja, Ljubljanske opekarne, Ljubljana;

Ambrož Koritnik, pravnik, trgovsko podjetje s tehničnim blagom »Jugotehnika«, Ljubljana;

Anton Koselj, v.d. obratovodje elektrovzdrževanja, železarna Jesenice;

Janez Kovač, šef ključavničarske delavnice, »Instalacija«, montažno podjetje Ljubljana;

Anica Kramar, direktor gospodarsko računskega sektorja, tovarna elektroporcelana, Izlake;

Ivan Kržan, direktor finančnega sektorja, poslovno združenje proizvajalcev tekstila in konfekcije Modna hiša, Ljubljana;

Iva Kumše, sodelavec za gospodarski sistem, republiški sekretariat za finance, Ljubljana;

Jože Kure, vodja sektorja za mehanizacijo, gozdno gospodarstvo Novo mesto;

Anka Lah, vodja analitsko-statistične službe, skupščina občine Domžale;

Rudi Lampret, sekretar, »Avtopromet Gorenjska«, Kranj;

Franc Lapajne, načelnik oddelka za gospodarstvo in komunalne zadeve, skupščina občine Ribnica;

Tanja Lavrič, referent za proizvodnjo, kmetijska zadruga »Krka«, Novo mesto;

Peter Lebar, strojni tehnik v fizikalnem oddelku, zavod za raziskavo materiala in konstrukcij, Ljubljana;

Vladimir Leben, vodja investicij in vzdrževanja, »Tonosa«, tovarna trikotaže in nogavic, Ljubljana-Savljice;

Milan Legiša, pravnik za pravno-gospodarske predpise in stanovanjsko izgradnjo, združeno podjetje za PTT promet Ljubljana, podjetje za PTT promet Ljubljana;

dr. Viljem Lippai, samostojni svetovalac za pravne zadeve, republiški sekretariat za zdravstvo in socialno varstvo, Ljubljana;

Ančka Loštrk, glavni finančni knjigovodja, kmetijska gozdarska zadruga »Sora«, Žiri;

Ignacij Lovšin, višji strokovni sodelavec za živilorejo, kmetijski zavod, Ljubljana;

Mara Lukanc, šef izpostave, komunalni zavod za socialno zavarovanje, Ljubljana, izpostava Kamnik;

Dušan Lukša, sekretar, časopisno podjetje »Delo«, Ljubljana;

Jože Mali, šef gospodarsko-računskega sektorja, gozdno gospodarstvo Bled;

Dušan Martinčič, tehnični vodja, Izolit, montažno podjetje, Ljubljana;

Franc Martinčič, šef kadrovskega oddelka, veletrgovina »Astra«, Ljubljana;

Jovan Matič, vodja računovodstva, »Grand hotel Toplice«, Bled;

Vlado Mejač, direktor, »Liko«, lesno industrijski kombinat Vrhnika;

Stane Mešič, sekretar, občinski komite ZKS Tržič;

Jože Mihevc, ravnatelj, osnovna šola »Oskar Kovačič«, Ljubljana;

Joža Miklič, direktor finančnega sektorja, »Krka«, tovarna zdravil, Novo mesto;

Damijan Mlakar, referent za gojenje gozdov, gozdno gospodarstvo Novo mesto;

Anton Mohorič, vodja prodajnega oddelka, združeno podjetje »Iskra« Kranj, organizacija: tovarna elektromotorjev »Železniki«;

Tinka Muhar, vodja splošno-kadrovskega sektorja, veletrgovina »Astra«, Ljubljana;

Miroslav Naglič, tajnik, fakulteta za arhitekturo, gradbeništvo in geodezijo, Ljubljana;

Janko Oblak, obratovodja kodravke, Gorenjska predilnica, Škofja Loka;

Slavo Orlič, občinski sodnik za prekrške, skupščina občine Metlika;

Albin Pečar, pravni referent, tovarna delorativnih tkanin, Ljubljana;

Franc Petrič, pomočnik direktorja, »Javna skladišča«, podjetje za pretovor na železniških postajah in za skladiščenje blaga, Ljubljana;

Jože Petrič, pomočnik direktorja, »Agroprogress«, podjetje za inozemska zastopstva, Ljubljana;

Dušan Pirnar, sekretar, »Ljubljana-Transport«, komunalno podjetje za izvrševanje prevoznih in delavniških uslug, Ljubljana;

Jože Platner, strokovni sodelavec v poslovnem sekretariatu, jugoslovanska banka za zunanjo trgovino, filiala Ljubljana;

Ivan Polak, vodja kreditnega oddelka, kreditna banka in hranilnica Ljubljana;

Majda Polc, vodja gospodarsko računskega sektorja, industrijsko podjetje »Mehanika«, Trbovlje;

Rudi Povše, direktor, obrtno podjetje »Strojno mizarstvo«, Šentvid pri Stični;

Miro Požek, vodja splošno kadrovskega sektorja, tovarna sanitetnega materiala, Vir pri Domžalah;

Branko Praprotnik, sekretar, tovarna vijakov »Plamen«, Kropa;

Marjan Prezelj, direktor, komunalno podjetje »Kanalizacija«, Ljubljana;

Darko Primožič, vodja sektorja vzdrževanja, Predilnica Litija;

Jože Puhar, varnostni tehnik, industrija bombažnih izdelkov, Kranj;

Janez Pust, vodja proizvodno tehničnega sektorja, »Zičnica«, tovarna strojev, strojnih in transportnih naprav, livarna barvnih kovin, Ljubljana;

Dragan Raič, tajnik, fakulteta za strojništvo, Ljubljana;

Bruno Rainer, direktor kadrovske organizacijske službe, »Termika«, industrijsko in montažno podjetje za izolacijo, Ljubljana;

Ivica Rak, vodja odseka analiz, služba družbenega knjigovodstva, podružnica Novo mesto;

Henrik Rejc, vodja analitske službe, združene papirnice Ljubljana—Vevče, tovarna celuloze Medvode;

Slava Repše, računovodja, rudnik kaolina Črna, Kamnik;

Marijan Ropret, načelnik oddelka za gospodarstvo, skupščina občine Kranj;

Dragica Rožman, šef splošnega oddelka, trgovsko podjetje »Volan«, Ljubljana;

Milivoj Samar, šef raziskave tržišča in razvoja prodaje, živilski kombinat »Zito«, Ljubljana;

Ivan Selič, direktor gospodarsko računskega sektorja, kovinska industrija Ig pri Ljubljani;

Roman Sevšek, v. d. vodje izvoza, združene papirnice Ljubljana—Vevče;

Metka Simonič, šef splošnega oddelka, tobačna tovarna Ljubljana;

Mirko Stare, finančni inšpektor, služba družbenega knjigovodstva, podružnica 515 Kranj;

Janko Stariha, šef ekspoziture, kreditna banka in hranilnica Ljubljana, ekspozitura Črnomelj;

Janko Svetina, vodja prodajnega sektorja, »Tesnilka«, tovarna tesnil in plastičnih mas, Medvode;

Ivan Svobljak, šef pravne službe, »Ljubljana-Transport«, komunalno podjetje za izvrševanje prevoznih in delavniških uslug, Ljubljana;

Anton Šilar, sekretar, kmetijsko živilski kombinat Kranj;

Igor Sink, vodja splošne službe, splošno gradbeno podjetje »Tehnik«, Škofja Loka;

Metod Škerjanec, referent za organizacijo in kadrovske službe, elektro strojno podjetje »Tiki«, Ljubljana;

Ivan Škrbec, vodja tehničnega sektorja, kovinska industrija »Kovinoplastika«, Lož;

Janez Škulj, pomočnik direktorja, stanovanjsko podjetje »Dom«, Ljubljana;

Bogdan Šturm, pravni referent, »Javna skladišča«, podjetje za pretovor na železniških postajah in za skladiščenje blaga, Ljubljana;

Stane Suln, šef finančnega sektorja, »Novoles«, lesni kombinat, Novo mesto;

Slavko Švara, vodja organizacijsko kadrovskega oddelka, Toplarna Ljubljana;

Alojz Tiselj, pomočnik direktorja, veleblagovnica »Nama«, Ljubljana;

Franc Tomažič, vodja gospodarskega oddelka, Zasavski premogovniki Trbovlje, rudnik Zagorje;

Slavko Tornič, načelnik oddelka za gospodarstvo in finance, skupščina občine Cerkljica;

Miloš Trampuž, upravitelj, bolnišnica za duševne in živčne bolezni Ljubljana-Polje;

Milan Tratnik, vodja plansko analitskega oddelka, Savske elektrarne, Ljubljana;

Viktor Tratnik, vodja razvoja, »Zmaj«, tovarna baterij, baterijskih svetilk in ogljeno-grafitnih svetilk, Ljubljana;

Stefan Trobiš, ravnatelj, osnovna šola »Vide Pregarc«, Ljubljana;

Avrelij Tronkar, vodja montaže kinoakustike, združeno podjetje Iskra Kranj, organizacija; Elektromehanika, Kranj;

Vinko Turk, direktor sektorja trgovine na drobno, veletrgovina »Mercator«, import-export, Ljubljana;

Jože Tušar, vodja energetike, Steklarna Hrastnik;

Anton Urbič, direktor splošnega sektorja, poslovno združenje proizvajalcev tekstila in konfekcije Modna hiša, Ljubljana;

Bojan Vakselj, upravnik gospodarsko tehničnih obratov, klinične bolnice, Ljubljana;

Angelca Vidic, šef kadrovske splošnega sektorja, »Elan«, tovarna športnega orodja, Begunje na Gorenjskem;

Marija Zupančič-Vičar, direktor, stanovanjsko podjetje Jesenice;

Rado Zitnik, referent za izobraževanje in higiensko-tehnično zaščito, tovarna tekstilnih potrebščin »Utensilia«, Ljubljana.

Št. 111-12/68

Ljubljana, dne 25. julija 1968.

Skupščina

Socialistične republike Slovenije

Predsednik:

Sergej Kraigher l. r.

225.

Na podlagi 3. točke prvega odstavka 66. člena zakona o organizaciji zdravstvene službe v SR Sloveniji (Uradni list SRS, št. 16-116/67 in št. 22-165/68) izdaja republiški sekretar za zdravstvo in socialno varstvo

PRAVILNIK

o prostorih in opremi za opravljanje zasebne zdravstvene prakse, o evidenci bolnikov ter o drugih strokovnih in tehničnih pogojih za opravljanje zasebne zdravstvene prakse

PROSTORI IN OPREMA ZA OPRAVLJANJE ZASEBNE ZDRAVSTVENE PRAKSE

1. člen

Zdravstveni delavec v zasebni zdravstveni praksi mora imeti za sprejemanje pacientov čakalnico in sobo za ordinacijo.

Prostori, ki se uporabljajo za zasebno stanovanje ali za druge namene, se ne smejo uporabljati za ordinacijski prostor.

Soba za ordinacijo mora imeti tekočo vodo ter dobro naravno in umetno osvetlitev.

Čakalnica mora biti primerno velika in dobro osvetljena; v neposredni bližini čakalnice morajo biti primerni sanitarni prostori.

Soba za ordinacijo in čakalnica morata biti v zimskem času ogrevani; v obeh prostorih morata vladati popolna snaga in red.

2. člen

Ordinacija za splošno zdravstveno prakso mora imeti najmanj tole opremo:

1. priročen diagnostični laboratorij za osnovne analize;
2. osnovni diagnostični instrumentarij;
3. instrumentarij za malo kirurgijo in za porodništvo;
4. preiskovalno mizo in divan.

Ordinacija za splošno zdravstveno prakso mora imeti stalno na zalogi tudi najobičajnejša zdravila in obvezilni material za prvo pomoč ter razkužila.

Specialistična ordinacija mora imeti instrumentarij, ki je potreben za izvrševanje diagnostičnih in terapevtskih posegov v ustrezni specialistični panogi.

3. člen

Zobozdravstvene zasebne ordinacije morajo imeti takšno opremo, kakršno imajo zobne ambulante v zdravstvenih zavodih.

EVIDENCA BOLNIKOV

4. člen

Zdravstveni delavci v zasebni zdravstveni praksi morajo voditi seznam bolnikov.

Seznam bolnikov se vodi v obliki kartoteke ali v obliki knjige.

5. člen

Iz seznama bolnikov po prvem odstavku prejšnjega člena mora biti razvidno: ime, priimek, starost, poklic in bivališče bolnika (pri otrocih pa tudi ime, priimek, poklic in bivališče staršev); število in datum posameznih ordinacij; vrsta diagnostičnih in terapevtskih storitev ob posamezni ordinaciji; število obiskov na domu; diagnoza bolezni in predpisana zdravila; ali je bilo izdano zdravniško spričevalo in razlog za morebitno odpoved nadaljnega zdravljenja.

6. člen

Zdravstveni delavec v zasebni zdravstveni praksi mora sproti vpisovati podatke iz prejšnjega člena tega pravilnika v seznam bolnikov, to je, takoj po opravljeni ordinaciji ali obisku.

Iz seznama bolnikov je prepovedano trgati liste ali radirati vpise. Vpisi se lahko črtajo le tako, da se da prečrtano besedo brati.

POSEBNI STROKOVNI IN TEHNIČNI POGOJI ZA OPRAVLJANJE ZASEBNE ZDRAVSTVENE PRAKSE

7. člen

Zdravstveni delavci v zasebni zdravstveni praksi morajo dati prvo pomoč ob nezgodah in v nujnih primerih ne glede na to, kdo bo plačal storitev.

8. člen

Zdravstveni delavci v zasebni zdravstveni praksi ne smejo imeti prostorov za stacionarno zdravljenje bolnikov.

Zobni terapevti v zasebni zdravstveni praksi ne smejo opravljati te prakse s potovanjem iz kraja v kraj.

9. člen

Zdravstveni delavci v zasebni zdravstveni praksi morajo opravljati to prakso osebno.

Združevanje zdravstvenih delavcev za opravljanje zasebne zdravstvene prakse ni dovoljeno.

Zobni terapevti lahko zaposlujejo zobotehnike in zobarske asistentke, če ti niso v delovnem razmerju.

10. člen

Zdravniki v zasebni zdravstveni praksi lahko predpisujejo zdravila samo na recepte za samoplačnike.

11. člen

Zdravniki v zasebni zdravstveni praksi morajo pošiljati bolnike na citološke, serološke in bakteriološke preiskave, ki so v posameznih primerih obolenj strokovno indicirane, v zdravstvene zavode, ki jih določi regionalni zdravstveni center.

12. člen

Zdravstveni delavci v zasebni zdravstveni praksi ne smejo pridobivati pacientov z nečastnimi sredstvi.

Kot nečastna sredstva se štejejo zlasti: neprimerna reklama in oglaševanje v časopisju, kinu, radiu itd., neprimerni dostavki na napisni tabli, naročene javne zahvale, neprimerna kritika zdravstvenih delavcev in zdravstvenih zavodov ter druga podobna nečastna sredstva.

13. člen

Zdravstveni delavci v zasebni zdravstveni praksi morajo:

1. na zahtevo pristojnih organov sodelovati pri preprečevanju in zatiranju nalezljivih bolezni in prijavljati vse primere obolenj po posebnih predpisih, ki veljajo za zdravstvene zavode;

2. varovati poklicno tajnost in se ravnati po načelih etike zdravstvenih delavcev.

14. člen

Zdravstveni delavci v zasebni zdravstveni praksi imajo pravico do plačila za opravljene zdravstvene storitve.

Višino plačila za opravljene storitve mora potrditi pristojni občinski organ za cene.

NADZORSTVO

15. člen

Strokovno nadzorstvo nad delom zdravstvenih delavcev v zasebni zdravstveni praksi opravljajo regionalni zdravstveni centri.

Pri opravljanju strokovnega nadzorstva imajo zdravstveni centri pravico do pregleda seznama bolnikov in druge strokovne dokumentacije, prostorov in delovnih sredstev ter pravico ugotavljati strokovno usposobljenost zdravstvenih delavcev, ki delajo pri zobnem terapevtu (tretji odstavek 9. člena tega pravilnika).

Regionalni zdravstveni center lahko odredi zdravstvenemu delavcu v zasebni zdravstveni praksi od-

pravo nepravilnosti pri strokovnem delu in dopolnitev ali izboljšanje delovnih sredstev in opreme. Če zdravstveni delavec take odredbe ne upošteva, lahko občinski upravni organ za zdravstvo začasno prepove zdravstvenemu delavcu opravljati zasebno zdravstveno prakso.

16. člen

Splošno nadzorstvo nad izpolnjevanjem določb tega pravilnika opravlja občinski upravni organ za zdravstvo.

PREHODNE IN KONČNE DOLOČBE

17. člen

Zdravstveni delavci v zasebni zdravstveni praksi morajo prilagoditi svoje delo ter ureditev svojih prostorov in opreme določbam tega pravilnika najpozneje v treh mesecih od dneva njegove uveljavitve.

18. člen

Z dnem, ko začne veljati ta pravilnik, prenehata veljati:

1. pravilnik o vrsti in dobi zdravstvene prakse, ki je potrebna za opravljanje zasebne zdravstvene prakse, o minimalni opremi in o seznamu bolnikov, ki ga mora voditi osebje v zasebni zdravstveni praksi (Uradni list LRS, št. 11-46/59);

2. navodilo za izvrševanje zakona o zasebni zdravstveni praksi v Ljudski republiki Sloveniji (Uradni list LRS, št. 11-50/59).

19. člen

Ta pravilnik začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«.

St. 50-7/67

Ljubljana, dne 11. julija 1968.

Republiški sekretar
za zdravstvo in socialno
varstvo:

Majda Gaspari l. r.

Predpisi občinskih skupščin

SKUPŠČINA OBČINE CERKNICA

192.

Na podlagi 5., 15., 22., 25a, 26., 35., 43. in 43a člena temeljnega zakona o prometnem davku (Uradni list SFRJ, št. 14/65, št. 29/65, št. 33/65, št. 57/65, št. 52/66, št. 31/67, št. 54/67 in št. 26/68) in 90. člena statuta občine Cerknica je skupščina občine Cerknica na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 24. julija 1968 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku

1. člen

V odloku o občinskem prometnem davku v občini Cerknica (Glasnik, št. 1/66, Uradni list SRS, št. 9/66, št. 16/66, št. 9/67 in št. 8/68) se tarifna številka 2 spremeni tako, da se glasi:

»Od prometa z alkoholnimi pijačami se plačuje občinski prometni davek od litra proizvoda in znaša:

	din
a) od piva	0.60
b) od vina (naravnega in napravljenega)	1.25

	din
c) od naravnega žganja	3,50
d) od umetnega žganja	3,50
e) od specialnih vin (desertnih, likerskih in aromatiziranih) in desertnih pijač	2,90
f) od likerjev in močnih alkoholnih pijač	4,30

Občinski prometni davek obračunavajo in plačujejo gostišča samostojnih gostincev od nabavljene količine.«

2. člen

Ta odlok začne veljati z dnem objave v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. avgusta 1968 dalje.

St. 421-6/65

Cerknica, dne 24. julija 1968.

Predsednik
skupščine občine Cerknica:
Jože Telič l. r.

SKUPŠČINA OBČINE LITIJA

193.

Na podlagi 5., 9., 22. in 25. člena temeljnega zakona o prometnem davku (Uradni list SFRJ, št. 14/65, št. 29/65, št. 33/65, št. 57/65, št. 52/66, št. 31/67, št. 54/67 in št. 26/68 ter 138. člena statuta občine Litija (Uradni list SRS, št. 19/66 je skupščina občine Litija na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 27. junija 1968 sprejela

ODLOK

o spremembah in dopolnitvah odloka o občinskem prometnem davku na območju občine Litija

1. člen

V odloku o občinskem prometnem davku na območju občine Litija (Uradni list SRS, št. 10/67, št. 24/67 in št. 8/68) se dopolni 7. člen tako, da se doda drugi odstavek, ki se glasi:

»Občinski prometni davek od alkoholnih pijač plačujejo zasebni gostilničarji ob nabavi.«

2. člen

Tarifna številka 2 in 3 se združita v novo tarifno številko 2, ki se glasi:

»Tar. št. 2

Od prometa z alkoholnimi pijačami doseženim s prodajo v trgovini in gostinstvu se plačuje davek od litra proizvoda in znaša:

	din
a) od naravnega vina	1,45
b) od naravnega žganja	3,00
c) od piva	0,60
d) od umetnega žganja	
— z močjo do 25 vol. % alkohola	3,50
— z močjo nad 25 vol. % alkohola	4,00

e) od specialnih vin (desertnih, likerskih in aromatiziranih) in desertnih pijač, če znaša nabavna cena za 1 liter

— do 7,00 din	1,85
— nad 7,00 do 10,00 din	2,60
— nad 10,00 din	3,50

f) od likerjev in močnih alkoholnih pijač

— do 12,00 din	4,50
— od 12,00 do 17,00 din	4,70
— nad 17,00 din	9,00

Tarifna številka 3 a postane tarifna številka 3 in se glasi:

»Od prometa z alkoholnimi pijačami, ki ga dosežejo delovne organizacije, ki se ukvarjajo s proizvodnjo alkoholnih pijač v svojih prodajalnah, plačujejo davek od litra proizvoda in znaša:

	din
a) od naravnega žganja	1,50
b) od umetnega žganja	
— z močjo nad 25 vol. % alkohola	2,00
c) od specialnih vin (desertnih, likerskih in aromatiziranih) in desertnih pijač, če znaša nabavna cena za 1 liter	
— do 7,00 din	1,50
d) od likerjev in močnih alkoholnih pijač, če znaša nabavna cena za 1 liter	
— do 12,00 din	2,30

3. člen

Ta odlok začne veljati takoj po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se z dnem, ko se začne uporabljati republiški predpis o dodatnem davku od prometa blaga na drobno od alkoholnih pijač.

St. 010-5/65

Litija, dne 27. junija 1968.

Predsednik
skupščine občine Litija:
Stane Volk l. r.

194.

Na podlagi 11. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67) je svet za urbanizem, gradbene, stanovanjske in komunalne zadeve skupščine občine Litija na seji dne 23. julija 1968 sprejel

SKLEP

o razgrnitvi spremembe zazidalnega načrta za Kresnice

Svet za urbanizem, gradbene, stanovanjske in komunalne zadeve skupščine občine Litija razgrinja spremembo zazidalnega načrta za Kresnice, pri Krajevni skupnosti Kresnice v prostorih Osnovne šole Kresnice.

Zazidalni načrt bo razgrnjen od 25. julija do 1. septembra 1968 in si ga lahko vsak državljan, državni

organ, zavod in organizacija ogleda ter da v času razgrnitve svoje pripombe in predloge.

Št. 010-13/67

Litija, dne 24. julija 1968.

Predsednik
sveta za urbanizem, gradbene,
stanovanjske in komunalne zadeve:
Franc Kokalj l. r.

SKUPŠČINA OBČINE LOGATEC

195.

Na podlagi 5. člena temeljnega zakona o prometnem davku (Uradni list SFRJ, št. 14/65), 4. člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o prometnem davku (Uradni list SFRJ, št. 26/68) ter 100. člena statuta občine Logatec je skupščina občine Logatec na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 19. julija 1968 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku

1. člen

V odloku o občinskem prometnem davku v občini Logatec (Uradni list SRS, št. 12/67) se v A-tarifi — občinski prometni davek od prometa blaga na drobno, tarifna številka 2, spremeni besedilo tako, da se glasi:

»Tarifna številka 2

Od prometa z alkoholnimi pijačami, doseženega s prodajo na drobno v trgovini in gostinstvu, se plačuje občinski prometni davek od litra in znaša:

	din
a) od piva	0,50
b) od umetnega žganja:	
— z močjo do 25 vol. % alkohola	2,50
— z močjo nad 25 vol. % alkohola	3,50
c) od specialnih vin (desertnih, likerskih in aromatiziranih) in desertnih pijač, če znaša nabavna cena za 1 liter	
— do 7,00 dinarjev	2,00
— nad 7,00 do 10,00 dinarjev	3,00
— nad 10,00 dinarjev	4,00
d) od likerjev in močnih alkoholnih pijač, če znaša nabavna cena za en liter:	
— do 12,00 dinarjev	3,30
— nad 12,00 do 17,00 dinarjev	4,50
— nad 17,00 dinarjev	10,00
e) od naravnega vina	1,00
f) od naravnega žganja	3,50

Občinski prometni davek od prometa alkoholnih pijač plačujejo gostišča samostojnih gostincev glede na nabavljene količine.»

2. člen

Ta odlok začne veljati z dnevom objave v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. avgusta 1968 dalje.

Št. 010-2/67

Logatec, dne 19. julija 1968.

Predsednik
skupščina občine Logatec:
Otmar Oblak l. r.

SKUPŠČINA OBČINE VRHNIKA

196.

Na podlagi 3., 4. in 5. člena zakona o spremembah in dopolnitvah temeljnega zakona o prometnem davku (Uradni list SFRJ, št. 26/68) in 111. člena statuta občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 2/67) je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 8. julija 1968 sprejela

ODLOK

o spremembi in dopolnitvi odloka o občinskem prometnem davku

1. člen

V odloku o občinskem prometnem davku v občini Vrhnika (Uradni list SRS, št. 37/65, št. 10/66, št. 39/66, št. 8/67, št. 15/67, št. 31/67 in št. 42/67) se v tarifi občinskega prometnega davka od prometa blaga na drobno in od plačil za storitve pod

A. Občinski prometni davek od prometa blaga na drobno spremeni, tar. št. 2 in se glasi:

»Tar. št. 2

Od prometa z alkoholnimi pijačami doseženega s prodajo na drobno se plačuje občinski prometni davek od litra proizvoda in znaša:

	din
a) od piva	0,50
b) od umetnega žganja:	
— z močjo do 25 vol. % alkohola	2,50
— z močjo nad 25 vol. % alkohola	3,50
c) od specialnih vin (desertnih, likerskih in aromatiziranih) in desertnih pijač, če znaša nabavna cena za 1 liter	
— do 7,00 din	2,00
— nad 7,00 do 10,00 din	3,00
— nad 10,00 din	4,00
d) od likerjev in močnih alkoholnih pijač, če znaša nabavna cena za 1 liter:	
— do 12,00 din	3,30
— nad 12,00 do 17,00 din	4,50
— nad 17,00 din	10,00
e) od naravnega in penečega vina	1,00
f) od naravnega žganja	3,50

Opomba: občinski prometni davek na maloprodajo alkoholnih pijač plačujejo gostišča samostojnih gostincev glede na nabavljene količine.»

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. avgusta 1968 dalje.

Št. 4/1-421-04/65-68

Vrhnika, dne 8. julija 1968.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika:
Franci Širok l. r.

197.

Na podlagi 111. člena statuta občine Vrhnika in 13. člena odloka o izdatkih za potne in druge stroške, ki se priznavajo občinskemu organu med materialne stroške (Uradni list SRS, št. 10/66) je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 8. julija 1968 sprejela

ODLOK

o dopolnitvi odloka o povračilu potnih in drugih stroškov voljenim organom skupščine občine Vrhnika

1. člen

Odlok o spremembi in dopolnitvi odloka o povračilu potnih in drugih stroškov voljenim organom skupščine občine Vrhnika (Uradni list SRS, št. 22/66 in št. 4/68) se dopolni:

— v 4. členu se doda tretji odstavek, ki glasi:

»Odbornikom občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti se prizna za prisostvovanje na sejah občinske skupščine 50 % dnevnice, določene v 2. členu citiranega odloka.«

2. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v »Uradnem listu SRS«, uporablja pa se od 1. januarja 1968 dalje.

Št. 114-03/64-68

Vrhnika, dne 8. julija 1968.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika:
Franci Širok l. r.

198.

Na podlagi 12. in 13. člena zakona o urbanističnem planiranju (Uradni list SRS, št. 16/67) in 111. člena statuta občine Vrhnika je skupščina občine Vrhnika na seji občinskega zbora in zbora delovnih skupnosti dne 8. julija 1968 sprejela

ODLOK

o potrditvi zazidalnega načrta »Trojice« na Vrhniki

1. člen

S tem odlokom se potrjuje zazidalni načrt »Trojice« na Vrhniki.

2. člen

Skupščina občine Vrhnika samostojno izvršuje sprejet zazidalni načrt.

3. člen

Bistvene spremembe zazidalnega načrta ali posameznih delov zazidalnega načrta obravnava skupščina občine Vrhnika po istem postopku kot je bil sprejet ta zazidalni načrt. Manjše spremembe načrta pa se obravnava po rednem lokacijskem postopku.

4. člen

Izvajanje tega načrta in odloka nadzoruje občinska urbanistična inšpekcija.

5. člen

Ta odlok velja od dneva objave v »Uradnem listu SRS«.

Št. 31-010-013/68

Vrhnika, dne 8. julija 1968.

Predsednik
skupščine občine Vrhnika:
Franci Širok l. r.